Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 216
Marți 22 mai 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

În acest număr:

- **Teodor Miloacă:** Din experiența asociației noastre pentru cultivarea plantelor de nutreț. (pag. a 2-a)
- **Ing. C. Snagoveanu:** Să cunoaștem și să combatem dăunătorii culturilor. — PURICELE INULUI. (pag. a 2-a)
- **Ing. Emil Lemnaru:** Nu fac cinste meseriei de agronom. (pag. a 2-a)
- **I. Lazăr:** NOTA — Să îndrumăm cu grijă practica viitorilor agronomi. (pag. a 2-a)
- **Pe marginea scrisorii „Ce cîștigăm dacă intrăm în gospodăria colectivă"** — MUNCA UNITĂ, IZVOR DE BELȘUG ȘI BUNĂSTARE. (pag. a 3-a)
- DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI. (pag. a 4-a)
- **Incheierea tratativelor sovieto-franceze.** — UN NOU SUCCES PE CALEA REALIZARII INȚELEGERII INTRE POPOARE. (pag. a 4-a)
- Primul ministru francez a părăsit Moscova. (pag. a 4-a)
- Pe teme externe (pag. a 4-a)
- O expoziție interesantă și instructivă (pag. a 4-a)

Prășitoarelor — lucrări de întreținere la timp

Și în acest an, timpul nefavorabil a îngreunat executarea lucrărilor agricole. Semănatul porumbului a fost împins pînă la jumătatea lui mai, fiindcă ploile numeroase și abundente au făcut ca în cele mai multe regiuni ale țării mari suprafețe de teren agricol să mai fie încă acoperite cu apă.

Ploile favorizează creșterea vegetativă a plantelor de cultură. Dar, totodată, ele creează condiții favorabile pentru creșterea buruienilor — cel mai mare dușman al culturilor. Deja din multe părți ale țării ni se semnalează că buruienile sînt numeroase și cresc cu repeziciune, amenințînd cu înăbușirea unele culturi. Așa se prezintă situația, de exemplu, în regiunea Ploești. In ciuda acestui fapt, aici se constată, totuși, un ritm neîngăduit de încet în executarea lucrărilor de întreținere.

Se știe că plantele de cultură sînt foarte sensibile mai ales în primele faze de vegetație. De aceea, lucrările de întreținere trebuie începute uneori chiar și înainte de răsărire. Din cauza ploilor, după semănat, pămîntul s-a bătătorit la suprafață și împiedică plantele să iasă la lumină. In această privință, un mare pericol există la sfecla de zahăr, deoarece plantele sînt foarte firave la început. De aceea, bine au procedat țăranii muncitori din satul Tigău, comuna Chiraleș, raionul Beclean, care au efectuat zilele trecute prașila oarbă la sfecla de zahăr.

Lucrarea de cea mai mare urgență care se cere a fi făcută pretutindeni în momentul de față este prășitul. An de an, tot mai mulți țărani muncitori își dau seama ce mare importanță are pentru belșugul recoltei executarea la timp și repetată a prășitului. Dacă culturile sînt „scăpate în buruieni", plantele îngălbenesc, rămîn pipernicite și nu mai leagă rod. Ca urmare, recolta este compromisă. Nu întîmplător s-a născut în popor zicala înțeleaptă, care spune că „buruiana mănîncă din aceeași strachină cu plugarul". Iată de ce inginerii și tehnicienii agronomi au datoria patriotică de a mobiliza și îndruma pe țăranii muncitori să-și întrețină culturile prășitoare curate, fără buruieni, prășindu-le ori de cîte ori va fi nevoie.

Scrisorile sosite la redacție în ultimele zile arată interesul pe care îl depun țăranii muncitori, în special cei din cooperativele de producție agricolă, pentru obținerea unor recolte bogate. Membrii gospodăriei colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Isbiceni, raionul Corabia, observînd că porumbul răsărit de curînd este amenințat de buruieni, au ieșit în număr mare la prășit și au reușit să execute această lucrare pe întreaga suprafață în numai două zile. Oare nu se putea face la fel și la G.A.C. „Drumul lui Lenin" din comuna Tia Mare, același raion, unde culturile încep să fie năpădite de buruieni?

Cît de repede cresc buruienile în lanuri se poate vedea și din faptul că unele culturi prășite acum o săptămînă trebuie prășite a doua oară. Așa se prezintă situația în raionul Tg. Mureș, unde s-a început deja prașila a 2-a la sfecla de zahăr. In multe locuri, lucrările de întreținere a culturilor prășitoare abia încep. Pe țară, pînă la data de 17 mai, suprafața prășită o dată totaliza abia 80.000 de hectare.

Dar, în afară de prășit, mai trebuie executate și alte lucrări care nu suferă nici o amînare. In unele regiuni va fi nevoie să se reînsămînțeze parcele de teren unde porumbul semănat n-a răsărit de loc, să se completeze golurile din semănături. O dată cu prima prașilă, trebuie făcut și răritul plantelor.

Să nu se piardă nici o clipă din vedere că trebuie luptat pentru realizarea recoltelor prevăzute pe gospodării, comune, raioane, regiuni. In ciuda condițiilor de climă, eforturile oamenilor muncii din S.M.T.-uri, gospodării de stat, cooperative de producție agricolă, cele ale tuturor țăranilor muncitori cu gospodării individuale trebuie îndreptate spre executarea la vreme a prășitului și a celorlalte lucrări de întreținere a culturilor.

Stațiunile de mașini și tractoare trebuie să folosească rațional întreaga capacitate de lucru a utilajului de care dispun. O datorie de seamă a lor este de a efectua un volum cît mai mare de lucrări de întreținere pe terenurile gospodăriilor colective și ale întovărășirilor. Ținînd seama de timpul înaintat, mecanizatorii din S.M.T.-uri și gospodării de stat trebuie să alcătuiască agregate pentru prășit, iar la mînuirea lor să fie folosiți cei mai buni tractoriști și să se dea cea mai mare atenție pentru a nu reteza plantele, mai ales acolo unde prășitoarele au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat.

Conducătorii gospodăriilor agricole de stat trebuie să pună în lucru toate mijloacele mecanizate de care dispun și care pot fi folosite în special pentru prășit. Aceasta este o sarcină de seamă, care le va ajuta să obțină o scădere sigură a prețului de cost al produselor.

In această perioadă, gospodăriile colective și întovărășirile trebuie să se bucure de sprijin puternic din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi. Ele au nevoie de îndrumare concretă, de sprijin organizatoric, pentru ca să poată efectua la timpul potrivit lucrările de întreținere a culturilor prășitoare, culturi care ocupă cea mai mare parte din suprafața arabilă a acestor unități. In aceste unități există numeroase prășitori trase de animale. Ele trebuie folosite la maximum pe acele terenuri și la acele culturi unde mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului nu pot lucra.

De îndrumare agrotehnică și sprijin organizatoric au nevoie și formele simple de cooperare și intrajutorare în producția agricolă. Grupele de întrajutorare trebuie mult încurajate și sprijinite, deoarece în sectorul individual al agriculturii ele au o mare importanță pentru grăbirea lucrărilor de întreținere a culturilor.

Să fie folosiți în această acțiune de antrenare a țăranilor individuali fruntașii recoltelor bogate, așa cum se procedează în comuna Tichiriș, raionul Vrancea, unde fruntașii Zina Anghel și C. Dumitrescu dau sfaturi în cadrul adunărilor populare de la căminul cultural.

Lucrările de întreținere a culturilor prășitoare sînt hotărîtoare pentru soarta recoltei. Să ne încordăm eforturile pentru a le face la timp și bine, pentru a asigura fiecărei plante condiții prielnice de creștere și dezvoltare.

LA ORDINEA ZILEI

„RENTABILITATE"

Pentru o recoltă bogată de cartofi prin plantarea de vară

— Consfătuirea de la Casa Agronomului din București —

De curînd, a avut loc la Casa Agronomului din Capitală o consfătuire privind plantarea de vară a cartofilor, organizată de Ministerul Agriculturii în colaborare cu filiala regională A.S.I.T. București, cu I.C.A.R și revista „Grădina, via și livada".

In cadrul consfătuirii, inginerii responsabili cu legumele din direcțiile agricole regionale București, Craiova, Pitești și Ploești au prezentat referate privind plantarea de vară a cartofilor în anul 1955, precum și măsurile tehnico-organizatorice luate pentru extinderea acestei metode în anul în curs. Totodată, numeroși participanți la consfătuire, printre care brigadierii legumicoli Ivan Gheorghe, de la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Găvănești, regiunea Ploești, și Miron Cioroianu, de la gospodăria colectivă Cezieni, raionul Caracal, Florea Preda, membru al întovărășirii agricole din comuna Buturugeni, raionul Domnești, Dumitru Gancev, inginer la gospodăria agricolă anexă „7 Noiembrie" din raionul R. Vîlcea, și alții, au împărtășit din experiența lor în obținerea de producții sporite de cartofi prin plantarea de vară.

Rezoluția adoptată de participanții la consfătuire

In încheierea lucrărilor, participanții la consfătuire au votat în unanimitate o rezoluție, în care se spune, printre altele:

„Ne afirmăm din nou angajamentul luat de a da viață prevederilor Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R., fapt pentru care ne însușim recomandările oamenilor de știință de la I.C.A.R., ale specialiștilor Ministerului Agriculturii, precum și experiența fruntașilor în obținerea de recolte bogate de cartofi în regiunile secetoase, prin luarea următoarelor măsuri:

1. Extinderea culturii de vară a cartofilor după cum urmează:

Regiunea București — 330 ha, din care cu tuberculi noi cel puțin 110 ha, orașul București — 30 ha și respectiv 10 ha, regiunea Craiova — 55 ha și respectiv 7 ha, regiunea Ploești — 90 ha și respectiv 20 ha, regiunea Pitești — 20 ha și respectiv 3 ha.

Pe aceste suprafețe vom realiza o producție medie de cel puțin 14.000 kg de cartofi la ha, buni de sămînță.

2. Pentru a înlătura greșelile care au existat la aplicarea metodei în anul trecut, vom proceda astfel:

Vom recunoaște în culturile de primăvară semănate cu cartofi timpurii iarovizați toate tufele mai timpurii, de la care vom folosi pentru cultura a doua cartofii de sămînță rodiți timpuriu;

Recomandăm direcției semințelor din Ministerul Agriculturii să organizeze întocmirea de acte de recunoaștere pentru cartofii din cultura de vară;

Vom iaroviza materialul săditor în condițiile prevăzute de agrotehnica acestei culturi;

Plantarea tuberculilor vechi, iarovizați, o vom face între 1 și 10 iunie la soiurile tîrzii și pînă la 20 iulie la soiurile timpurii, plantînd tuberculii la adîncimea de 12—15 cm (după natura soiului);

Plantarea cu tuberculi noi o vom realiza cu strictețe între 20 iulie și 5 august și numai în cultură irigată;

Vom generaliza folosirea mraniței, a cenușei și îngrășămintelor chimice date la cuib;

Vom da culturilor de cartofi cel puțin trei prașile în timpul vegetației, fără a mușuroi plantele în cultura neirigată;

Vom lua la timp măsuri de prevenire a atacului de mană și de alte boli la cultura de vară, folosind la maximum sprijinul tehnic-material acordat de tehnicienii fitosanitari.

3. Recomandăm conducerilor direcțiilor agricole regionale și tuturor tehnicienilor ca acolo unde, din cauza terenurilor inundate, nu s-a realizat pînă la această dată suprafața prevăzută a fi cultivată cu cartofi, să ia măsuri pentru iarovizarea cartofilor de sămînță destinați acestor suprafețe și să facă plantarea de vară cu tuberculi vechi.

Recomandăm, de asemenea, ca unitățile agricole socialiste care pînă la această dată nu au cartofii de sămînță asigurați să fie sprijinite de direcțiile agricole regionale și comitetele executive ale sfaturilor populare să obțină cartofii necesari prin Aprozar și cooperație, din stocurile de consum.

4. In toate unitățile agricole socialiste cu sisteme de irigație și culturi timpurii de cartofi, vom realiza cultura a doua de cartofi cu tuberculi noi pe suprafețe între 100 și 5.000 m.p., după posibilitățile fiecărei unități.

In acest scop, recomandăm A.S.I.T. să mobilizeze prin filiale și cercuri pe toți tehnicienii și inginerii agronomi pentru a lucra efectiv la aplicarea acestei metode.

5. Suprafețele cultivate cu cartofi prin plantarea de vară să fie declarate loturi semincere și recolta să fie destinată exclusiv pentru sămînță.

6. In vederea extinderii plantării de vară cu cartofi iarovizați, vom lua următoarele măsuri de propagandă:

Fiecare din participanții prezenți la această consfătuire va convinge cel puțin 1—2 cultivatori de cartofi cu gospodărie individuală să aplice această metodă; cei din G.A.C., întovărășiri, gospodării agricole anexe vor convinge conducerile acestor gospodării să extindă cultura de vară a cartofilor pînă la cel puțin 10 la sută din suprafața de cartofi existentă în gospodărie.

Cu sprijinul organizațiilor de partid, al sfaturilor populare, al organizațiilor de masă, S.R.S.C. și al specialiștilor din I.C.A.R. și Ministerul Agriculturii, vom organiza demonstrații practice pe grupe de comune și gospodării, în legătură cu felul în care trebuie executate unele lucrări privind plantarea de vară a cartofilor. Aceste demonstrații vor avea loc cu cel mult o săptămînă înainte de recoltarea cartofilor timpurii pentru cultura a 2-a.

Se va cere sprijinul sfaturilor populare pentru organizarea de concursuri de producție cu privire la cultura cartofilor prin plantarea de vară, concursuri în urma cărora cultivatorii fruntași pe comună, raioane și regiune să fie premiați.

Vom organiza loturi demonstrative în comunele și gospodăriile colective unde se folosește această metodă, iar tehnicienii fruntași organizatori ai acestor loturi vor fi cuprinși în concursurile de mai sus.

Tehnicienii și inginerii agronomi de la secțiile agricole raionale și punctele agricole vor folosi în munca de lămurire și propagandă planșele, foile volante și broșurile difuzate de Ministerul Agriculturii cu privire la agrotehnica plantării de vară a cartofilor.

Pentru a verifica realizarea angajamentelor luate la această consfătuire, propunem ca direcțiile agricole regionale să organizeze în lunile octombrie și noiembrie consfătuiri cu caracter de analiză, la care să participe în primul rînd delegați prezenți la consfătuirea de la Casa Agronomului".

Citeva lucrări agricole urgente

Stropitul viței de vie împotriva manei

Ploile căzute în ultimul timp aproape în întreaga țară au umezit destul de puternic solul în plantațiile de vii, formînd pe alocuri și băltoace. In acest timp, temperatura a crescut simțitor, creîndu-se în felul acesta condiții prielnice pentru germinarea oosporilor ciupercii și contaminării cu mană a viilor.

Pentru a preîntîmpina dezvoltarea și extinderea manei, se recomandă aplicarea imediată a primului stropit cu zeamă bordeleză. Neaplicarea la timp a acestui stropit poate duce în continuare la puternice infecții secundare de mană, care pot provoca însemnate pagube în vii.

Concentrația zemii bordeleze folosită la acest stropit va fi de 500 gr piatră vînătă, 250 gr var nestins și 80—100 gr alaun la 100 litri de apă. Se va avea grijă ca soluția folosită să fie proaspăt pregătită, iar la stropit să fie cît mai fin și uniform răspîndită pe organele verzi ale viței. Stropitul se va face pe cît posibil pe dosul frunzelor.

Sulfatul de cupru necesar stropirilor este asigurat de Centrocoop pentru toate podgoriile.

Acolo unde sînt stațiuni de avertizare a manei, data precisă a începerii și terminării stropitului va fi fixată de către acestea pentru tot sectorul ce intră în raza lor de activitate. Dacă nu există stațiuni de avertizare, se vor cere în această problemă sfaturi inginerilor și tehnicienilor de specialitate de la secțiile agricole.

Cositul la timp al culturilor furajere

Ploile căzute în această primăvară au favorizat creșterea puternică a plantelor de nutreț, în special a secarei furajere și a lucernei, care în momentul de față sînt bune de recoltat.

Secara furajeră trebuie să fie folosită înainte de a-i da spicul, iar lucerna trebuie să fie cosită în întregime înainte de înflorire.

Chiar pe timp ploios, uscarea fînului se poate face pe capre, prepelegi sau în soproane, șuri ori alte locuri adăpostite.

In cazul că sînt cantități mari de secară furajeră sau lucernă care nu pot fi recoltate și pregătite ca fîn în timp util din cauza ploilor, se recomandă ca surplusul de nutreț care nu poate fi uscat să fie însilozat.

Secara furajeră se poate însiloza singură cu rezultate bune, dacă se recoltează în stadiul de vegetație „în burduf", deci înainte de a-i da spicul, cu condiția să fie cît mai mărunt tocată și cît mai bine îndesată în siloz.

Lucerna se poate însiloza singură, după o ușoară pălire, în amestec cu alte nutrețuri cum sînt urluielile de porumb, orz sau ovăz, pleava de cereale, paie tocate ori în amestec cu secară verde recoltată înainte de înspicare, cu ierburi naturale sau cu borceag din ovăz în amestec cu mazăre.

De asemenea lucerna se poate însiloza prin tratare cu acid formic 5 la sută. Combinatul chimic cu care se stropește lucerna tocată va fi de 5 la sută din greutatea ei.

In toate aceste cazuri, lucerna trebuie să fie tocată mărunt, să fie bine îndesată și însilozată în cel mai scurt timp.

In grădina de legume

Membri ai întovărășirii legumicole „Cel de al doilea cincinal" din comuna Ișalnița, regiunea Craiova, îndrumați de tehniciana Silvia Ilie, scot răsadurile de varză pentru a le planta în cîmp.

Aviația în slujba agriculturii

Avioane speciale execută lucrări de combatere a dăunătorilor pe mari suprafețe aparținînd gospodăriilor agricole de stat Tîrgușor, Costache Burcă, Ciocîrlia, Moșneni, Lanurile, Cocargeaua, Sarinasuf și Dr. Russel din regiunea Constanța.

Acțiunea este completată terestru cu ajutorul mașinilor moderne de prăfuit și stropit insecticide.

In cîteva zile dăunătorii au fost distruși pe o suprafață de 3.100 de hectare.

Tot cu ajutorul aviației se vor începe în curînd în regiune lucrări pentru distrugerea buruienilor prin împrăștierea de substanțe ierbicide.

Sprijinul mecanizatorilor

Mecanizatorii de la S.M.T. Ciorogîrla, regiunea București, grăbesc în aceste zile terminarea însămînțării porumbului și orezului pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole cu care au încheiat contracte pentru astfel de lucrări. Totodată, ei acordă o atenție sporită pregătirii utilajului cu care trebuie să execute diferite lucrări în sectorul legumicol al unităților deservite.

In acest an, S.M.T. Ciorogîrla a încheiat contracte pentru asemenea lucrări nu numai cu unitățile agricole socialiste, ci și cu un mare număr de țărani muncitori individuali legumicultori, din împrejurimile Capitalei. Pentru a cunoaște stadiul acestor pregătiri, zilele trecute am avut o convorbire cu tovarășul inginer Ion V. Bocșa, agronomul șef al stațiunii.

— Tovarășe inginer, ce lucrări execută în momentul de față S.M.T. Ciorogîrla, în vederea sprijinirii sectorului legumicol al unităților deservite?

— Mecanizatorii noștri, ca, de pildă, cei din brigada a XII-a, condusă de Vasile Rădulescu, au terminat zilele acestea aratul și cultivatul terenurilor pe care colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori individuali vor planta răsaduri de legume și zarzavaturi. De asemenea, mecanicii din atelier au pus la punct cele 16 motoare de irigat și pompele respective și au revizuit și reparat cele 12 tractoare H.T.Z., speciale pentru lucrări în grădinărie. Patru din aceste tractoare au fost pregătite cu cultivatoare suspendate, prevăzute cu organe active de forma rariței, pentru făcut rigole în grădinărie. Deoarece ne apropiem cu pași repezi de sezonul cînd muncile de întreținere a culturilor în sectorul legumicol vor fi în toi, am trecut și la amplasarea motoarelor de irigație pe terenurile unor gospodării colective, ca cele din Vîrteju, Dumitrana, Săbăreni etc.

— Puteți să ne spuneți cu cît a crescut anul acesta, față de anul trecut, volumul de lucrări pe care S.M.T.-ul le va executa în sectorul legumicol?

— In privința creșterii suprafețelor pentru care au fost încheiate contracte spre a fi lucrate cu mijloace mecanizate, nu ne putem prea mult lăuda. Volumul acestor lucrări a crescut numai cu 30 ha față de anul trecut. Este, desigur, puțin față de posibilitățile pe care le are S.M.T.-ul nostru. De aceea, în momentul de față, noi desfășurăm o susținută muncă de lămurire printre țăranii muncitori din împrejurimi pentru a încheia noi contracte și a folosi astfel întreaga capacitate de lucru a utilajului special pentru legumicultură.

— Conducerea S.M.T.-ului s-a preocupat și de instruirea mecanizatorilor care vor lucra pe terenurile cultivate cu legume și zarzavaturi?

— Desigur. Una din preocupările noastre principale a fost instruirea șefilor de brigadă, a tractoriștilor și motoriștilor care vor lucra în sectorul legumicol. De altfel, în ultimii doi ani, noi am mers pe linia specializării unor brigăzi care să lucreze în unitățile agricole socialiste producătoare de legume și zarzavaturi. De pildă, brigăzile a X-a, a XI-a și a XII-a de trei ani lucrează numai la astfel de unități. In timpul iernii sau între campaniile agricole, mecanizatorii acestor brigăzi au fost încadrați la cursuri speciale, unde li s-au predat numeroase lecții privind mînuirea tractoarelor H.T.Z. cu cultivatoare suspendate și a motoarelor de irigat.

Ca urmare a sprijinului dat de tractoriștii noștri, anul trecut unitățile deservite de noi au obținut producții foarte bune de legume la hectar. Bunăoară, colectiviștii din Vîrteju au obținut peste 25.000 kg de roșii la ha, cei din Dumitrana peste 20.000 kg de cartofi la ha, iar cei din Dragomirești-Deal, aproape 30.000 kg de varză la ha. Numai prin valorificarea legumelor, colectiviștii din Vîrteju au realizat anul trecut un venit de peste 100.000 lei.

Mecanizatorii noștri, cum sînt Dumitru Tudorache, Petre Bădescu, Vasile Rădulescu sau agronomul de sector Virgil Ghineț, vor acorda și în acest an un ajutor temeinic cultivatorilor pentru ca, folosind mijloacele mecanizate, să poată executa la timp lucrările în grădinile de legume și zarzavaturi și să obțină recolte bogate.

★

Convorbirea noastră a fost întreruptă de zbîrnîitul telefonului. Agronomul de sector Virgil Ghineț anunța conducerea stațiunii că, colectiviștii din Vîrteju au terminat de plantat cu roșii toate cele 3 hectare și jumătate și că cer să li se trimită „motoristul" de la pompa de irigat. Răspunsul inginerului a fost prompt:

— Mîine, „motoristul" se va afla la postul lui...

GH. BACIU

In regiunea Galați crește suprafața cultivată cu orez

Muncitorii gospodăriei de stat „Iosif Clisci" din raionul Călmățui zoresc lucrările în orezării. Avînd pregătite 420 ha, ei au însămînțat cu orez numai în cîteva zile peste 150 ha. Pe o suprafață de 260 ha destinată lotului semincer muncitorii gospodăriei de stat vor cultiva în acest an peste 40 varietăți de orez.

Datorită avantajelor acordate cultivatorilor cît și condițiilor favorabile, regiunea Galați a devenit una din principalele regiuni cultivatoare de orez. Anul acesta se cultivă orez pe o suprafață de peste 4500 hectare. Lucrările în orezării se fac în condiții superioare. In cele 18 gospodării colective care au încheiat contracte suprafața cultivată cu orez sporește cu 255 ha față de anul trecut.

De asemenea 763 de familii au constituit 10 asociații simple pentru cultivarea orezului pe o suprafață de 455 ha.

Pentru efectuarea lucrărilor în orezării în condiții optime, contractanților li s-au acordat credite în valoare de peste 1.000.000 lei și li s-a distribuit întreaga cantitate de semințe necesară.

Ștanță pentru confecționat copci de sîrmă

Anul acesta, dat fiind marele volum de lucrări din vii, la gospodăria agricolă de stat Săhăteni erau necesare cantități importante de copci pentru prinsul sîrmei pe spalier, copci de care gospodăria ducea mare lipsă. Din această pricină, o parte din lucrările din vii erau întîrziate. Situația a fost însă rezolvată de comunistul Gh. Radu, șeful atelierului mecanic, care a construit de curînd o ștanță de confecționat copci din sîrmă galvanizată.

Atașată la o bormașină, această ștanță, care este foarte simplă, dă un randament mare. Printr-o singură apăsare se confecționează patru copci dintr-odată.

Muncind voluntar, utemiștii Dumitru Vișoiu, Cernat Niculae și Niculae Vieru au confecționat pînă în prezent întreaga cantitate de copci necesare gospodăriei. Ștanța aduce gospodăriei un venit anual de peste 7.000 lei.

C. Mirică
corespondent voluntar

Un „depozit" de gunoi

Nu exagerăm cînd spunem că în comuna Aliceni, raionul Buzău, există un adevărat depozit de gunoi de grajd. Depozitul acesta are o lungime de cîtiva kilometri și se întinde de o parte și de alta a rîului ce tale comuna în două. Gunoiul de aici ar putea fi folosit ca îngrășămînt pentru ogoare. Dar se vede treaba că acest lucru nu e înțeles nici de tehnicianul agricol Gheorghe Iamandi și nici de tov. Ion Gh. Stancu, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal. Altminteri, acești tovarăși ar fi îndrumat pe țăranii muncitori din Aliceni să nu irosească un îngrășămînt atît de prețios.

Dat fiind importanța folosirii gunoiului de grajd în sporirea rodniciei ogoarelor, membrii comitetului executiv al sfatului popular comunal Aliceni și tehnicianul agricol de la punctul agricol au datoria să sfătuiască pe țăranii muncitori din această comună să strîngă gunoiul de grajd în platforme și nu pe malurile rîului, cum au făcut pînă acum, iar la timpul potrivit să-l împrăștie pe ogoare.

Maria Constantinescu
corespondent voluntar

Din experienţa asociaţiei noastre pentru cultivarea plantelor de nutreţ

Cine trece în aceste zile prin ţarina comunei noastre vede într-o parte a izlazului comunal o suprafaţă de teren de peste 150 ha desţelenite şi însămînţate cu diferite culturi furajere. Această suprafaţă din izlazul comunal este lucrată de mai bine de un an de către membrii asociaţiei noastre.

Cum am ajuns noi să ne unim în această asociaţie, cum avem organizată munca şi care sînt foloasele ce le realizăm?

De la început vreau să arăt că un mare merit îl are tov. ing. Traian Codreanu, de la Institutul agronomic Timişoara. Dînsul ne-a vorbit de multe ori, în cadrul căminului cultural, despre avantajele pe care le vom avea dacă vom desţeleni partea de izlaz neproductiv şi o vom cultiva cu plante furajere de mare productivitate.

E drept că, la început, cei mai mulţi dintre ţăranii muncitori nu i-au dat crezare tovarăşului inginer. Aşa se şi explică de ce numai 46 de ţărani muncitori ne-am înscris în primăvara anului trecut în asociaţie. După un an de activitate, văzînd producţiile mari de furaje obţinute de noi, în asociaţie, au mai intrat încă 244 de ţărani muncitori din comună. Ca urmare, suprafaţa de izlaz pe care o cultivăm cu plante furajere a crescut, de la 77 ha, la 157 ha.

Cum este organizată munca

Asociaţia noastră este organizată şi îşi desfăşoară activitatea pe baza unui statut.

Pentru ca munca să se desfăşoare în mod organizat, membrii asociaţiei au ales dintre ei un comitet de conducere, format din 9 persoane, în frunte cu un preşedinte şi un secretar; acesta din urmă îndeplineşte totodată şi munca de contabil. Comitetul de conducere al asociaţiei se întruneşte în şedinţe de lucru din 2 în 2 săptămîni, iar adunarea generală a asociaţilor îşi ţine şedinţele o dată pe lună. Cei 290 de ţărani muncitori membri ai asociaţiei sînt împărţiţi în echipe de cîte 20 de oameni fiecare. Echipele, la rîndul lor, şi-au ales cîte un şef de echipă.

In funcţie de numărul echipelor, a fost împărţit şi terenul din izlazul desţelenit, fiecărei echipe revenindu-i cîte 10 ha de teren bine delimitat, care încă de anul trecut a fost împrejmuit cu perdele de protecţie. Pe acest teren, echipa face în comun toate muncile de însămînţări, întreţinere şi recoltare a culturilor furajere. Şeful de echipă, care participă şi el la lucru, ţine zilnic evidenţa muncii depuse în ziua respectivă de către oamenii din echipa sa, deoarece în funcţie de zilele lucrate se face şi plata muncii.

Rezultatele sînt bune

Prin cultivarea izlazului de către asociaţie s-au obţinut la ha în medie 36.233 kg de masă verde, faţă de 3.000 kg, cît s-a obţinut la ha de pe restul izlazului necultivat. Scăzînd 50 la sută din cantitatea totală de furaje obţinută, cît revine asociaţilor pentru munca depusă, cu restul de masă verde pus la dispoziţia sfatului popular s-au putut hrăni suplimentar, pe toată perioada verii, un număr de 3 capete de animale mari la ha, faţă de un animal mare la 2 ha, cît se putea hrăni înainte.

In cursul anului 1955, de la 15 iunie pînă la 15 septembrie, cele 125 de vaci care păşteau pe păşune primeau zilnic în 2 tainuri o cantitate de circa 6.500 kg de masă verde cosită. Aceste furaje erau transportate pe izlazul unde păşteau animalele. Suplimentul de masă verde îl primeau toate vacile care păşteau pe izlaz, atît cele ale asociaţilor, cît şi cele ale restului de ţărani muncitori.

Rezultatele bunei hrăniri a vacilor n-au întîrziat să se arate. Astfel, a scăzut cu mult numărul vacilor sterpe, iar producţia de lapte a sporit în mod simţitor. Numeroşi ţărani muncitori, ca Ion Tenea, Gheorghe Şiclovan, Cilan Teodor şi alţii, ale căror vaci mai înainte dădeau doar cîte 4—5 litri de lapte pe zi, au obţinut anul trecut de la aceleaşi animale pînă la 8—12 litri de lapte zilnic.

Impărţirea recoltei de furaje

In înţelegerea pe care asociaţia a încheiat-o cu sfatul popular a fost stabilit ca 50 la sută din producţia de furaje realizată de pe suprafaţa de izlaz lucrată să revină membrilor asociaţiei, iar cu restul de 50 la sută să fie hrănite în perioada lunilor secetoase animalele ieşite la păşune ale tuturor locuitorilor comunei noastre.

Producţia medie de masă verde la hectar obţinută de noi anul trecut a fost deosebit de bună. De aceea, de comun acord cu membrii asociaţiei, s-a oprit pentru fondul de bază al asociaţiei jumătate din cantitatea de furaje ce se cuvenea membrilor pentru munca lor. Prin vînzarea la preţul oficial a acestor cantităţi de furaje, asociaţia şi-a sporit fondul de bază cu 27.000 lei. Deşi, după cum reiese din calculul făcut, membrii asociaţiei au dus acasă doar 25 la sută din producţia totală de furaje obţinută anul trecut, totuşi, ei au reuşit să-şi asigure pentru iarnă cantităţi de furaje suficiente pentru animalele lor. Astfel, fiecărui asociat care a muncit în mod conştiincios în cursul anului i-au revenit pînă la 3.000 kg de fîn uscat, în afară de cantităţile de sfeclă furajeră şi alte furaje.

Noi măsuri pentru anul acesta

Pentru ca anul acesta animalele ieşite la păşune să folosească şi mai bine nutreţul verde, noi, cu sprijinul sfatului popular, am luat o serie de măsuri. In primul rînd, în scopul asigurării în viitor a seminţelor de plante furajere necesare, am dublat suprafaţa lotului semincer propriu, care se întinde acum pe 8 ha. Pe acest lot semincer vom produce anul acesta seminţe de plante furajere, ca păiuş de livadă, firuţă, golomăţ, trifoi, ghizdei şi sămînţă de lucernă. O altă măsură este aceea ca păşunatul să se facă în mod sistematic pe parcele, şi nu de-a valma, cum se făcea înainte. Apoi, pentru ca animalele să nu mai risipească o bună parte din suplimentul de iarbă cosită care li se dă, pe păşune au fost construite iesle din lemn, unde se va pune acest nutreţ. De asemenea, cît mai curînd vor fi construite încă 4 fîntîni, astfel încît pe fiecare tarla să existe cîte o fîntînă la care animalele să poată fi adăpate. Pe păşunea unde pasc porcii se vor face două scăldători din beton, iar jgheaburile din lemn se vor înlocui cu jgheaburi construite din beton.

Pentru a putea conserva cît mai mari cantităţi de nutreţuri verzi, asociaţia, din fondurile ce le are, va construi în cel mai scurt timp un siloz din beton, cu o capacitate de 5 vagoane, în care se vor însiloza trifoi, lucernă şi porumb verde. Aceste furaje vor fi distribuite membrilor asociaţiei, spre a le da ca hrană animalelor.

Tot în acest an, în apropierea lotului semincer, noi vom construi o magazie pentru păstratul seminţelor, un grajd pentru 8 cai de muncă şi o remiză pentru inventarul agricol. Alături va fi construită şi camera paznicului care va avea în primire inventarul agricol, seminţele şi păşunea.

TEODOR MILOACA
preşedintele asociaţiei de cultivare a plantelor furajere din comuna Curtici, raionul Arad

ARTIŞTII SATELOR

Cel de al IV-lea concurs pe ţară al brigăzilor artistice de agitaţie şi al echipelor săteşti de teatru se bucură în acest an de o participaţie şi mai mare ca în 1955. Formaţiile artistice săteşti se pregătesc pentru faza raională.

In clişeu: Brigada artistică de agitaţie a căminului cultural „Tudor Vladimirescu" din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, la o repetiţie generală.

NOTĂ

Să îndrumăm cu grijă practica viitorilor tehnicieni

O dată cu sosirea primăverii, elevii şcolilor medii tehnice agricole din întreaga ţară şi-au început practica în producţie. Lucrul acesta le dă posibilitatea să aplice pe teren ceea ce au învăţat la cursuri.

Ca şi în alte unităţi agricole socialiste, şi la gospodăria agricolă de stat „Berea Baruh" din comuna Mircea Vodă, raionul Filimon Sîrbu, au fost repartizaţi pentru practică 13 elevi de la şcolile agricole din Brăila.

La secţia cerealieră Şuţeşti, din primele zile de practică, elevii au simţit grija deosebită pe care tehnicianul agronom Ovidiu Stoica o arată faţă de ei. Acesta s-a ocupat de la început să le asigure condiţii bune de muncă şi de trai. Tov. Ovidiu Stoica se îngrijeşte, de asemenea, ca fiecare oră de muncă să fie pentru elevi prilej de îmbogăţire a cunoştinţelor lor.

In campania agricolă de primăvară, elevii au lucrat efectiv la semănatul mazării, ovăzului, borceagului şi porumbului, la întreţinerea culturilor de toamnă şi a lucernierei şi la plantatul perdelelor de protecţie. Acum ei au început să lucreze la întreţinerea culturilor.

In orele libere, tinerii practicanţi frecventează cu plăcere clubul gospodăriei, unde au la dispoziţie jocuri de şah, popice, cărţi de literatură şi tehnice. Fiind în ultimul an, ei pregătesc cu multă sîrguinţă lucrarea de diplomă pentru examenul pe care-l vor da peste două luni. Atenţia şi dragostea cu care sînt înconjuraţi la această secţie i-au făcut pe elevii practicanţi să îndrăgească şi mai mult munca de tehnician agricol.

Nu tot astfel se petrec lucrurile la secţia zootehnică Deduleşti a aceleiaşi gospodării. De mai bine de o lună, de cînd se află în gospodărie pentru practică, cei trei elevi veniţi de la centrul şcolar veterinar Brăila n-au făcut aproape nimic. In adresa trimisă de şcoală către gospodăria de stat „Berea Baruh" se arăta că practica în producţie trebuie să ducă la îmbogăţirea cunoştinţelor profesionale ale elevilor. Gospodăria era rugată să-i sprijine pe elevi pentru a putea deveni buni zootehnicieni, încredinţîndu-le diferite sarcini, ca îngrijirea animalelor, combaterea bolilor etc. Pentru moment, şeful secţiei zootehnice Deduleşti, tov. Iosif Scărlătescu, s-a declarat de acord cu indicaţiile cuprinse în adresa primită din partea şcolii. In realitate, însă, el n-a acordat nici un sprijin celor 3 elevi. Văzînd că în primele zile de lucru aceştia se descurcă oarecum stîngaci în executarea unor lucrări mai grele, a renunţat să-i mai folosească sau le-a încredinţat munci cu totul necorespunzătoare.

Pe de altă parte, nici şcoala care i-a trimis la practică nu s-a interesat de soarta lor. E drept că tov. Costache, directorul adjunct al şcolii, a trecut o dată pe la această secţie, dar, după un sfert de oră, s-a grăbit să plece, speriat, probabil, de norii care împînziseră cerul.

Se înţelege că dacă şi de acum înainte elevii trimişi pentru practică la secţia Deduleşti se vor bucura de acelaşi sprijin de care s-au „bucurat" şi pînă acum, îşi vor pierde vremea de pomană. Ei mai au de stat în gospodărie încă aproape trei luni de zile, timp în care pot învăţa multe lucruri folositoare. Pentru aceasta, este nevoie, însă, ca tovarăşii din conducerea secţiei zootehnice Deduleşti, sprijiniţi de conducerea gospodăriei, să-şi schimbe atitudinea faţă de tinerii practicanţi, iar centrul şcolar veterinar Brăila să se intereseze mai îndeaproape de felul în care îşi petrec vremea elevii pe care i-a trimis la practică.

I. LAZAR

Să cunoaştem şi să combatem dăunătorii culturilor

Puricele inului

Puricele inului este un dăunător care în multe regiuni cultivatoare de in, ca Suceava, Autonomă Maghiară, Stalin etc., prin extinderea pe care a căpătat-o în ultimul timp, pune în primejdie această cultură.

Puricele este o insectă de 1,5—2,5 mm lungime (fig. a), de culoare neagră-albăstruie, cu luciu metalic. Corpul lui este puţin bombat în partea de deasupra.

Larva puricelui (fig. b), la completa ei dezvoltare, are o lungime de 3—5 mm, este subţire şi cilindrică, albă-gălbuie lucioasă, cu capul de culoare închisă.

Păpuşa acestui purice are culoarea albă-lăptoasă şi ajunge pînă la 1,8—2,5 mm lungime.

Puricele inului iernează ca insectă adultă sub frunzele sau plantele uscate căzute pe pămînt, sub bulgării de pămînt etc. Din aceste ascunzişuri iese primăvara, pe la începutul lunii aprilie.

Imediat după apariţie, puricii se hrănesc cu diferite plante sălbatice, apoi trec la primele culturi de in apărute. Ei rod complet frunzele la plantele tinere (fig. c), iar la cele mai dezvoltate, cu frunze mai mari, perforează numai frunza sau o rod pe margini (fig. d). In urma atacului, în special pe vreme secetoasă, plantele tînjesc în vegetaţie, iar dacă seceta continuă, se usucă. Dacă plantele au trecut de o anumită dezvoltare (cca. 8 cm înălţime) şi sînt favorizate în creştere de umezeală suficientă, cultura se poate reface chiar în urma atacurilor puternice.

a: insecta mărită; b: larvă mărită; c şi d: plante atacate.

Prin luna mai, puricele-femelă depune în pămînt, la 2—3 cm adîncime, pînă la 150—300 de ouă, în grupuri de 2—3 la un loc, din care, după 15—25 de zile de clocire, ies larvele. Acestea trăiesc în pămînt pe rădăcinile de in sau pe cele ale altor plante, de unde se hrănesc fără a produce însă pagube prea importante. Numai în cazul cînd larvele sînt în număr mare pe rădăcini, plantele se pot usca.

Pe la sfîrşitul lunii iunie, din larve apar adulţii (puricii). Aceştia apar eşalonaţi într-un timp mai lung, cca 30—40 de zile, şi se hrănesc cu frunzele de in, pe care le perforează, cu coaja tulpinii, sau rod chiar şi capsulele de in. In urma atacului, multe plante se usucă, altele întîrzie în dezvoltare, iar fuiorul rezultat este de slabă calitate şi cantitatea de sămînţă mult redusă.

MODUL DE COMBATERE

După 20—30 de zile de la însămînţarea inului, în apropierea culturii se vor semăna fîşii de in, care, fiind în stare tînără, sînt căutate de purici. In aceste fîşii sau benzi-capcană, se pot aplica uşor măsurile de combatere cu substanţe chimice

Culturile de in atacate de purici se prăfuiesc cu hexacloran (nitroxan) 15 la sută sau D.D.T. 5 la sută, în cantitate de 25—30 kg la ha. Se mai pot prăfui şi cu arseniat de calciu, în cantitate de 8—10 kg la ha.

Dacă atacul, fiind puternic, nu a fost lichidat în urma acestei prăfuiri, după 5—6 zile se execută o a doua prăfuire.

Pentru combaterea acestui dăunător primejdios, statul pune în mod gratuit la dispoziţia contractanţilor de in de fuior sau sămînţă, substanţele chimice, precum şi aparatura necesară.

Datoria fiecărui cultivator este de a anunţa la timp inginerilor şi tehnicienilor agronomi orice semne de atac, pentru a putea fi luate îndată măsurile de combatere ce se impun.

Ing. C. SNAGOVEANU

Ne sînt sfătuitori şi sprijinitori în munca noastră

In comuna noastră, muncile agricole de primăvară sînt pe terminate. Deşi în primăvara aceasta, vremea nu a fost atît de prielnică lucrărilor în cîmp ca în alţi ani, noi am reuşit, totuşi, să executăm într-un timp scurt însămînţările şi să ne situăm printre fruntaşii din raion.

La aceasta a contribuit în mare măsură şi sprijinul dat de inginerii şi tehnicienii agronomi, îndeosebi sprijinul dat de şeful punctului agricol din comună. Incă din timpul iernii, inginerul agronom Ion Bacoşca, şeful punctului agricol, ne-a ajutat la pregătirea seminţelor pentru semănat, dîndu-ne îndrumările practice de care aveam nevoie. La porumb, bunăoară, el ne-a învăţat să alegem seminţele de pe ştiuleţii cei mai mari, sănătoşi şi cu rînduri drepte, de la care mai întîi să înlăturăm vîrfurile şi părţile de jos, apoi să le facem proba de încolţire.

O dată cu aceasta, tov. inginer ne-a învăţat cum să folosim îngrăşămintele naturale şi cele chimice, mai ales la plantele tehnice pentru cultivarea cărora am încheiat contracte cu organizaţiile economice de stat şi cum să tratăm cu azotogen seminţele de soia. Văzînd că unii gospodari nu au platforme pentru gunoi, el ne-a arătat importanţa acestora şi ne-a sfătuit şi ajutat să facem astfel de platforme. Ascultîndu-i sfatul, mulţi ţărani muncitori, printre care Ion Gh. Spătaru, Petre Coţofanu şi alţii, şi-au făcut platforme.

Un preţios ajutor am primit din partea inginerului de la punctul agricol la alegerea terenurilor celor mai potrivite pentru cultura plantelor tehnice. Mergînd pe cîmp împreună cu preşedintele sfatului popular, tov. Dimofte Paholnischi, cu agentul agricol Dumitru Groza şi cu cultivatorii ce încheiaseră contracte pentru aceste plante, el a ales locurile cele mai bune, căutînd în acelaşi timp ca, de comun acord cu oamenii, să facă şi o tarlalizare a terenurilor destinate plantelor tehnice. Astfel s-a reuşit ca în satele Iacobeni şi Alexandru cel Bun, terenurile cultivate cu sfeclă de zahăr să fie tarlalizate în parcele de cîte 10—16 hectare spre a putea fi lucrate cu tractoarele.

De îndată ce s-a desprimăvărat, tov. ing. I. Bacoşca a început să cerceteze cu atenţie terenul pentru a vedea care parcele se pot lucra şi ne-a îndemnat ca pe aceste locuri să începem fără zăbavă aratul şi semănatul. Pentru ca să putem face aceste lucrări într-un timp cît mai scurt, el ne-a sfătuit să folosim tractoarele S.M.T.-ului Vlădeni şi să ne organizăm în grupe de întrajutorare.

Totodată, el ne-a arătat că, în condiţiile de climă de la noi, plantele tehnice şi îndeosebi sfecla de zahăr, floarea-soarelui şi cînepa, trebuie semănate cît mai din timp, ca seminţele să găsească în pămînt umezeala necesară şi să poată răsări şi încolţi în bune condiţii. Ascultîndu-i sfatul, cei mai mulţi dintre noi am semănat ogorul la timp şi potrivit regulilor agrotehnice. Culturile de floarea-soarelui şi de sfeclă de zahăr au răsărit frumos, iar unii dintre cultivatori au şi început prăşitul lor.

Ajutaţi şi sfătuiţi de inginerii şi tehnicienii agronomi, noi sîntem hotărîţi ca şi de acum încolo să aplicăm regulile agrotehnice, să facem la timp lucrările de îngrijire a culturilor şi de recoltare, pentru a obţine în acest an producţii cît mai mari.

ŞTEFAN IONESCU, CONSTANTIN GH. BAETU, ION T. BADICEL, MIHAI BALANICI
ţărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Vlădeni, regiunea Iaşi

La ferma de vaci a G. A. S. Cisnădie

Sterilitatea vacilor în gospodăria agricolă de stat Cisnădie, raionul Sibiu, este foarte redusă, datorită îngrijirii atente ce se acordă femelelor în toată perioada gestaţiei. După ce ultimei vaci i s-a făcut examenul gestaţiei, medicul veterinar Aurel Popovici explică îngrijitorilor Zaharia Opriş şi Teodor Ardeleanu cum să întreţină mai bine animalele în această perioadă.

Nu fac cinste meseriei de agronom

Totdeauna am avut un mare respect pentru inginerii şi tehnicienii agronomi. S-ar putea ca acest respect să fie motivat nu numai de munca lor interesantă şi grea, ci şi de faptul că eu însumi sînt inginer agronom. De altfel, e un lucru normal ca fiecare să se simtă legat mai mult de oamenii care au profesia sa lui.

Dar...

In ciuda acestei preţuiri şi a solidarităţii profesionale, trebuie să mărturisesc că am întîlnit în raionul Băileşti din regiunea Craiova, ingineri şi tehnicieni agronomi a căror muncă, lipsită de răspundere şi pasiune, m-a dezamăgit mult.

Oare cum poate fi calificată munca inginerului Drăguleţ, şeful punctului agricol din comuna Afumaţi, care într-o primăvară întreagă nu s-a ostenit să meargă nici măcar o dată pe ogoarele gospodăriei agricole colective din satul Amzuleşti? Colectiviştii doreau să însămînţeze porumbul după metoda înaintată a cuiburilor aşezate în pătrat. Inginerul nu i-a învăţat cum să folosească această metodă. Semănăturile de toamnă ar fi avut, poate, nevoie de îngrijiri deosebite, care depăşesc deocamdată priceperea colectiviştilor. Inginerul agronom Drăguleţ n-a fost însă curios să vadă cum au ieşit semănăturile din iarnă.

Şeful punctului agricol vizitează des sediul gospodăriei agricole colective. Atît de des, încît colectiviştii i-au pus porecla „nelipsitul musafir al sediului". Din păcate, vizitele acestea nu sînt de nici un folos pentru colectivişti.

Deşi de fiecare dată cînd se abate pe la gospodărie, inginerul dă cu ochii de o livadă de pomi tineri, el n-a „observat" că aceasta trebuie îngrijită. Nu s-a ostenit nici măcar să-i povăţuiască pe colectivişti să facă tăierile pentru formarea coroanei.

Frate bun întru ale nepăsării cu tov. Drăguleţ este şi inginerul agronom Dragnea, şeful punctului agricol din comuna Bistreţ. La cîţiva paşi de biroul punctului agricol se află gospodăria colectivă din comună. Dorind să sporească veniturile gospodăriei lor şi să aprovizioneze oamenii muncii de la oraşe cu legume timpurii, colectiviştii au lucrat din vreme la pregătirea răsadniţelor, care au fost făcute sub supravegherea tov. ing. Dragnea... pe vîrful unei grămezi de bălegar, după metoda în „pantă mare", cum o numesc, făcînd haz de necaz, unii colectivişti. Această metodă „originală" a dus, cum era şi firesc, la compromiterea răsadurilor.

Gospodăria agricolă din Băileşti se află numai la 200 de metri de secţia agricolă a sfatului popular raional, unde lucrează numeroşi tehnicieni. Dacă credeţi, însă, că această gospodărie s-a bucurat de mai mult sprijin decît cele din Amzuleşti şi Bistreţ, vă înşelaţi. Pînă la sfîrşitul lunii aprilie, terenurile gospodăriei n-au fost vizitate de nici un tehnician de la secţia agricolă raională sau de la punctul agricol. Doar, vizitele rare şi tîrzii, e drept, ale unor tehnicieni de la direcţia agricolă regională şi de la Ministerul Agriculturii le-au reamintit colectiviştilor că există şi agronomi. Bucurîndu-se de o asemenea „asistenţă agrotehnică", nu-i de mirare că răsadurile gospodăriei au fost distruse, fie de dăunători, fie prin folosirea greşită a mijloacelor de combatere a acestora. Vrînd să combată uscarea pomilor, colectiviştii au retezat de la faţa pămîntului pomii dintr-o livadă de 3 hectare. Aceasta e o pagubă pentru care sînt răspunzători în primul rînd tehnicienii agronomi din secţia agricolă raională Băileşti.

Iată cîteva exemple care arată că în raionul Băileşti sînt ingineri şi tehnicieni agronomi care neglijează complet importanta sarcină a îndrumării gospodăriilor colective, care nu înţeleg ce mare însemnătate are munca lor pentru izbînda socialismului la sate.

Inginerii Dragnea şi Drăguleţ au uitat, probabil, că principala lor menire este de a fi vrednici slujitori ai ştiinţei şi ai bunăstării oamenilor ce muncesc ogoarele. Unde le este pasiunea de oameni care şi-au închinat viaţa unui scop măreţ? Agronomii trebuie să-şi pună cunoştinţele în special pe ogoarele marii gospodării socialiste. Acolo există cîmp larg pentru cercetări şi aplicarea metodelor noi, ştiinţifice. De ce, atunci, trec ei atît de rar şi chiar de loc pe ogoarele gospodăriilor agricole ce le au în îndrumare? Probabil, pentru că-i mult mai greu să dai îndrumări agrotehnice, decît să întocmeşti diferite situaţii în birourile punctelor agricole.

Concursuri organizate pe... hîrtie

Dacă stai de vorbă cu tov. ing. Fieroiu, inginerul şef de la secţia agricolă, despre concursurile agricole, el te asigură cu seninătate că broşurile cu instrucţiuni privind organizarea concursului agricol au fost difuzate şi prelucrate cu tehnicienii din raion. „Doar îmi dau seama ce mijloc eficace de sporire a producţiei este concursul agricol, spune tov. Fieroiu. De aceea, l-am organizat temeinic". Acestea sînt vorbele. Faptele însă le dezmint. Inginerii şi tehnicienii din cadrul raionului nu cunosc condiţiile concursurilor agricole, iar unii dintre ei consideră că nu trebuie să-şi bată capul cu aşa ceva.

Vorbind despre concursurile agricole, n-am epuizat sarcinile de care mulţi ingineri şi tehnicieni agronomi din raionul Băileşti nu se achită. In nici o comună, de pildă, nu există loturi demonstrative, înfiinţate pe ogoarele ţăranilor muncitori fruntaşi, deşi această sarcină e trasată printr-o hotărîre a Consiliului de Miniştri. Metodele noi de lucrare a pămîntului nu sînt popularizate; din această cauză, producătorii agricoli nu ştiu cum să le aplice. Dacă anul trecut s-au construit marcatoare şi s-au luat unele măsuri pentru însămînţarea prăşitoarelor în cuiburi aşezate în pătrat, în primăvara aceasta nu s-a mai făcut nimic în acest sens.

Trebuie spus, totuşi, că în raionul Băileşti se folosesc şi metode înaintate. Unele gospodării colective au însămînţat porumbul în cuiburi aşezate în pătrat. Gospodăria din Rast, de pildă, a însămînţat tot porumbul după această metodă. Acest lucru nu se datoreşte însă preocupării organelor agricole, ci iniţiativei colectiviştilor. Acelaşi lucru se poate spune şi despre alte gospodării colective.

Material de propagandă... pus la conservat

Aceeaşi condamnabilă nepăsare o manifestă organele agricole din raionul Băileşti şi în privinţa difuzării şi afişării materialului de propagandă. Nepăsarea porneşte, ca şi în celelalte cazuri, de la secţia agricolă raională. Inginerul şef Fieroiu, care răspunde direct de munca de propagandă agricolă, a stocat într-o magazie a secţiei tot materialul sosit de la minister. S-au găsit acolo — nu de mult — planşe şi afişe pe care secţia agricolă le primise doar cu... 3—4 luni în urmă. La sfîrşitul lunii aprilie, încă nu erau difuzate afişele şi planşele care îndemnau ţăranii muncitori să însămînţeze la timp şi după metodele agrotehnice înaintate. De ce n-au fost trimise aceste materiale în comune? Tovarăşul Fieroiu spune că n-a avut prin cine le trimite. E de prisos să demonstrăm că acest lucru nu corespunde realităţii. Cum se explică faptul că nu s-au trimis nici diafilmele cu ajutorul cărora colectiviştii din Băileşti trebuiau să înveţe la cursul agrozootehnic? Nu au existat oare mijloace de transport? Doar gospodăria e numai la 200 de metri depărtare de sediul secţiei agricole!

In multe comune din raionul Băileşti, gunoiul de grajd este ars sau aruncat în gropile de la marginea satelor, dar cele 2.000 de foi volante care-i îndeamnă pe ţărani să folosească acest îngrăşămînt zac cu lunile în magazia secţiei agricole. Zac acolo pentru că, după părerea tovarăşului Fieroiu, „nu mai e nevoie de ele; ţăranii ştiu cum să folosească gunoiul de grajd".

Din păcate, exemplul inginerului Fieroiu este molipsitor; toţi tehnicienii de la punctele agricole, atunci cînd primesc unele materiale de propagandă, procedează cam la fel, adică nu desfac pachetele. Dar, ei cel puţin nu încearcă să se „justifice", aşa cum face ing. Fieroiu.

★

Regiunea Craiova a fost fruntaşă pe ţară la însămînţări. E meritul oamenilor muncii de pe ogoare, inclusiv al tehnicienilor agronomi din această regiune, care nu au precupeţit nici un efort pentru a cîştiga greaua bătălie a însămînţărilor din primăvara aceasta scurtă şi cu toane. Printre cele cîteva raioane rămase în urmă, Băileştiul a fost în tot timpul campaniei un codaş consecvent. Raionului i s-a înmînat pînă şi un steag de codaş. Fără îndoială, această situaţie se datoreşte faptului că organele agricole din raion nu se achită nici de cele mai elementare sarcini ale lor. Oare ce fac tehnicienii din acest raion dacă nu acordă asistenţă agrotehnică nici măcar gospodăriilor colective, de concursul agricol nu se ocupă, loturi demonstrative nu înfiinţează, metode agrotehnice înaintate nu popularizează? Şi ce face direcţia agricolă regională pentru a pune capăt acestei stări de lucruri? Ce va face de acum încolo? Căci situaţia actuală nu mai e de îngăduit. Cei vinovaţi de lipsurile arătate trebuie traşi la răspundere cu toată severitatea.

Ing. EMIL LEMNARU
direcţia tehnico-ştiinţifică şi propagandă din Ministerul Agriculturii

Buletin meteorologic pentru zilele de 23, 24 şi 25 mai

Vreme răcoroasă cu ploi intermitente la început apoi sub formă de averse locale însoţite de descărcări electrice. Cer schimbător, mai mult noros. Vînt potrivit cu intensificări temporare.

Temperatura în scădere treptată. Minimele vor oscila noaptea între 3—12 grade, iar maximele ziua între 14—20 grade. In zona muntoasă, peste 1.500 de m. lapoviţă locală. La sfîrşitul intervalului în nordul ţării va cădea brumă.

—o—

ANUNŢ

Institutul agronomic „N. Bălcescu" Bucureşti anunţă pe toţi absolvenţii facultăţilor de:

Agricultură,
Economie agrară,
Horticultură,
Zootehnie,
Medicină veterinară,

că Examenul de Stat din sesiunea de vară se ţine între 20 iunie - 5 iulie 1956.

Se pot prezenta toţi absolvenţii începînd cu seria 1949, care nu s-au prezentat niciodată sau o singură dată.

Informaţii suplimentare se dau zilnic între orele 7,30-15,30 la secretariatele facultăţilor respective şi la telefon nr. 7.21.43.

Pe marginea scrisorii „Ce cîștigăm dacă intrăm în gospodăria colectivă"

MUNCA UNITĂ, IZVOR DE BELȘUG ȘI BUNĂSTARE

In unire stă puterea

Despre țăranii muncitori cu gospodărie individuală din Ograda nu se poate spune că nu sînt plugari vrednici. Dimpotrivă. Le merge vestea de oameni harnici și pricepuți. Cu toate acestea, lucrările agricole din primăvara acestui an în sectorul individual al comunei Ograda au fost mult întîrziate. Din ziua de 12 aprilie, cînd au început muncile în cîmp, și pînă la 12 mai, din cele 1.233 ha destinate diferitelor culturi, ei n-au izbutit să însămînțeze decît orzul, ovăzul, floarea-soarelui, sfecla de zahăr și jumătate din suprafața planificată pentru porumb.

Unde-i unul, nu-i putere...

De ce oare, în ciuda hărniciei lor și a grijii sfatului popular pentru bunul mers al treburilor, țăranii individuali din Ograda au întîrziat, totuși, lucrările agricole din această primăvară? Răspunsul l-am aflat de la Mihai Chițu, unul din cei mai vrednici țărani individuali, fruntaș între fruntașii comunei.

— Mai întîi, mi-a spus el, nu toți individualii au atelaje, astfel că unii trebuie să aștepte pînă termină treaba cei de au cai, căruță, plug și semănătoare. Apoi — și aici îi buba cea mai mare — terenul nostru, 1.500 și ceva de hectare, e îmbucătățit, după cîte am aflat în vreo 900 de parcele, despărțite prin haturi. Fiecare individual are pămîntul răspîndit în vreo 3-4 locuri la distanță de 1-10 km unul de altul. Eu, de pildă, am 1,50 ha în mereaua satului Dimieni, la 4 km, 2,50 ha în mereaua Bucului, la 5 km, și 3 ha tocmai pe mereaua Griviței, la depărtare de aproape 40 km de casă. Și în toate aceste locuri am cîte o bucată de teren semănată cu porumb, în total 5,50 ha.

Nici nu poți să-ți închipui dumneata cît de greu mi-a venit. Oricît m-am străduit, tot n-am reușit să fac lucrările la timpul potrivit, așa cum e bine. Am început semănatul porumbului la 1 mai și l-am terminat abia în ziua de 16 mai. Numai pentru locul de la Grivița, unde am semănat cu porumb 2,25 ha, mi-a trebuit o săptămînă. Pot spune că zile întregi le-am pierdut cu drumurile, mergînd de la un ogor la altul. Iar în primăvara asta, după cum se știe, orice ceas din timpul bun de lucru a trebuit folosit din plin. De, așa-i cînd muncești de unul singur. Vorba cîntecului: „Unde-i unul, nu-i putere".

Ș-apoi, și munca făcută numai cu plugul și grapa trase de animale nu este spornică. Alta-i cînd lucrezi și cu mașinile, așa cum fac colectiviștii. Ehei! La colectivă, treburile merg ca pe roate. Și e și firesc să fie așa. Acolo-s mulți, pămîntul e strîns la un loc, iar lucrările se fac în mare parte cu mașinile și după plan.

Unde-s mulți, puterea crește...

La 8 aprilie, cu 4 zile înaintea individualilor, colectiviștii din Dimieni-sat care ține de comuna Ograda — au început grăpatul culturilor de toamnă. In aceeași zi, brigada a 8-a de tractoare K.D. a S.M.T. Slobozia a început să pregătească terenul — 481 ha — pentru însămînțarea culturilor de primăvară. La 12 aprilie, cînd individualii abia ieșiseră la arat, colectiviștii însămînțaseră 70 ha cu orz și ovăz. După aceasta, colectiviștii au trecut la semănatul sfeclei de zahăr, florii-soarelui și fasolei, în total 101 ha. La 28 aprilie, au început semănatul porumbului hibrid pe 190 ha cu sămînță produsă în gospodărie. Semănatul porumbului n-a durat decît 5 zile. A venit rîndul porumbului de siloz și al celui pentru furaj: 9 ha. Intr-o dimineață, în numai vreo 2-3 ore, colectiviștii au dat gata și această lucrare. La fel de repede și bine au însămînțat 25 ha cu bumbac și 50 ha cu diferite plante furajere. Și astfel, în ziua de 10 mai, cînd în sectorul individual nu se însămînțase decît jumătate din suprafața planificată cu porumb, iar semănatul bumbacului și al plantelor furajere nici măcar nu începuse, colectiviștii terminaseră de însămînțat toate culturile de primăvară. In același timp, au amenajat terenul de 12 ha destinat culturii de legume irigate, unde au și plantat mare parte din aceste culturi, precum și terenul în suprafață de 10 ha pentru orezărie, instalînd totodată și cele 3 motopompe necesare irigării. De asemenea, în cîteva zile, colectiviștii au plantat și 5 ha cu pomi fructiferi.

Care să fie oare „secretul" succeselor dobîndite de colectiviștii din Dimieni? E simplu: munca unită și bine organizată pe tarlale mari, nedespărțite prin haturi, făcută cu ajutorul mijloacelor mecanizate. De acest lucru își dau tot mai bine seama țăranii muncitori individuali. De aceea, nu e de mirare că mulți dintre ei sînt hotărîți ca în toamnă, cel mai tîrziu, să se înscrie în gospodăria colectivă.

N. IANCU

In ziarul nostru, a apărut nu de mult o scrisoare prin care un grup de țărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Cioceni, regiunea Ploești, cereau colectiviștilor din Ciorani, aceeași regiune, o serie de lămuriri în legătură cu foloasele pe care le-ar avea dacă ar intra în gospodăria colectivă.

Pentru a ajuta atît pe țăranii muncitori cu gospodării individuale din Cioceni, cît și pe cei din alte sate și comune, să înțeleagă ce au de cîștigat dacă intră în gospodării colective, redăm în această pagină cîteva aspecte din munca și viața colectiviștilor din raionul Slobozia, regiunea București.

Din cuprinsul lor, se desprinde clar că munca în gospodăria colectivă este cu mult mai spornică, mai ușoară și mai aducătoare de venituri decît cea făcută de unul singur, pe parcele mici de pămînt și cu unelte rudimentare.

Un registru care povestește...

Poate că titlul de mai sus va ispiti pe cineva să spună: haida de! Păi, un registru, după cum se știe, nu cuprinde decît cifre, nume, date. Cît despre poveste — nici poveste, vorba ceea.

Dacă judecăm la suprafață, s-ar părea că cititorul ar avea întrucîtva dreptate. Dar dacă cercetezi în adîncime lucrurile, nu se poate să nu vezi cum înapoia cifrelor și numelor înscrise în registru stau oameni vii și fapte către care face să-ți îndrepți și ochii și auzul. Un asemenea registru se găsește și la moara din comuna Andrășești, raionul Slobozia. Și iată ce ne povestește el...

...De cum se lasă seara — ziua, lumea nu mai prididește cu lucrările agricole de primăvară — curtea morii capătă aspect de stup. Albinele — adică oamenii — roiesc de colo, colo: cară sacii la cîntar, îi rînduiesc în stive, îi răstoarnă binișor în coș, îi umple cu făină albă și-i încarcă în camioane și căruțe. Cine-s oamenii? Să cercetăm. Cei 4—5 de lîngă camionul cela mare sînt colectiviști din comuna Grivița. Azi au adus la moară un vagon de grîu ca aurul. Numai colectivistul Matei Dincă are 4 saci. De altfel, el e bine cunoscut aici, la moară. Vine des. Il știe și cantaragiul Gh. Mirică, și Orbică — responsabilul — ba și morarul Pavel Strobac. Despre cantitățile de grîu aduse de colectivistul Dincă din septembrie și pînă azi la moară ne vorbesc și oamenii, și filele registrului: 166 — 400 — 320 — 536 — 268. Total: 1690 kg. E ceva!

Dar să luăm un alt colectivist: pe Nicolae Tintăreanu, din comuna Andrășești. Mai acum 6 ani, cînd încă nu era colectivist, nu venea prea des pe la moară. Il vedeai doar cînd și cînd, cu cîte un săculeț la spinare. Să aibă Polixenia, nevasta-sa, pentru [illegible]. Și asta pînă pe la Anul Nou, că mai tîrziu — adio grîu. Din recolta scoasă de pe cele 5 pogoane ale lui, muncite cum se nimerea, nu-și prea putea îngădui să mănînce pîine în orice zi. Dar azi, colectivistul Tintăreanu este un „client" obișnuit al morii, iar din casă nu-i lipsește niciodată pîinea albă. Despre el, registrul povestește: din ianuarie și pînă azi a măcinat aproape 800 kg de grîu. Și, după cîte mi s-a spus, în magazia lui mai sînt vreo 20 de saci. Să tot mănînce. Cînd ești om harnic și pe deasupra și colectivist, nu duci dorul pîinii: poți trăi îndestulat.

Că cele povestite de registru ți-au plăcut, e lucru sigur. Dar tu ai vrea să știi ceva și despre individuali. Prea bine. Tot registrul îți va spune. Iată: țăranul muncitor Gh. Dobre, din comuna Andrășești, cu 5 ha de pămînt și 6 brațe, cu doi cai, căruță, plug și grapă, a măcinat de la 1 ianuarie și pînă azi doar 425 kg de grîu, cam pe jumătate din totalul măcinat de Tintăreanu. Și doar Gheorghe Dobre nu-i un puturos, ori vreun bețiv. Ba, dimpotrivă, e om chibzuit și harnic. Insă nu-i dă țarina mai mult. Dar, cînd va fi colectivist, va măcina și el cît Tintăreanu.

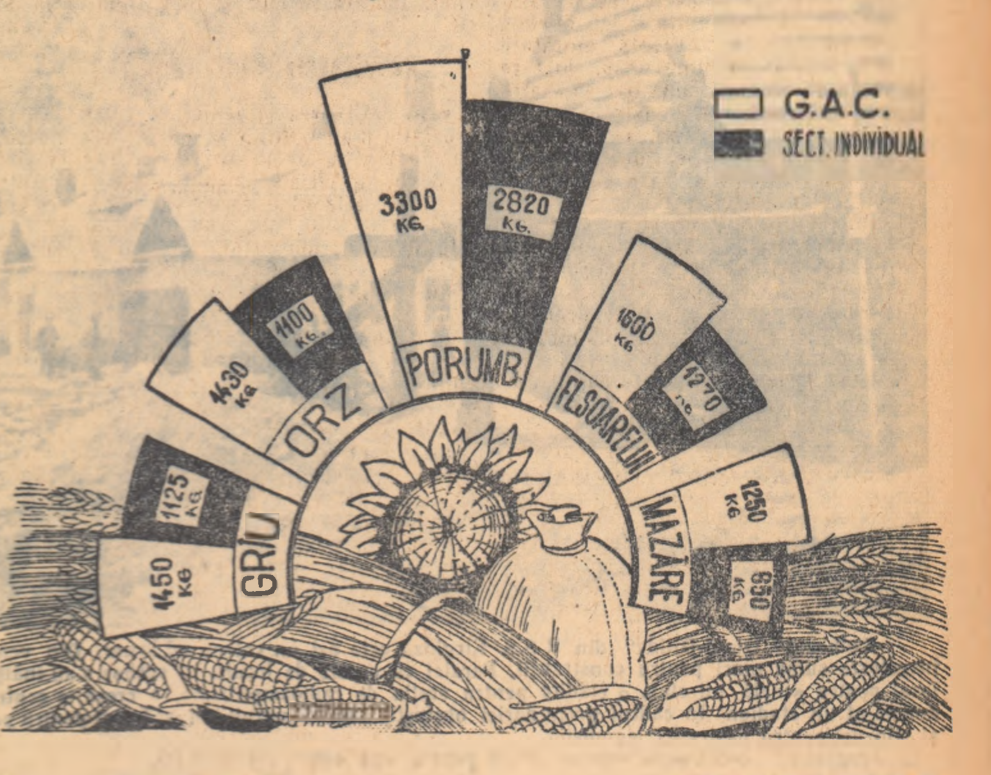
Din registrul unei mori se pot afla, desigur, multe despre traiul oamenilor. Se pot face comparații grăitoare, socoteli. De date multe nu-i nevoie. Lesne poți afla că, într-o zi, la 2 mai de pildă, 34 de colectiviști din Andrășești și Orboiești au măcinat aproape un vagon de grîu, în timp ce 29 de individuali n-au măcinat decît 3.000 kg. Altă socoteală: în 5 luni, adică din ianuarie, cei 97 de colectiviști din Andrășești au dus la moară nici mai mult, nici mai puțin decît 50.000 kg de grîu, iar consătenii lor, cei 278 de individuali, au măcinat numai 35.000 kg. Mai e nevoie și de alte socoteli?

★

Iată ce de lucruri poți afla dintr-un registru. Și să te mai miri cînd vezi că pînă și registrul unei mori îndeamnă oamenii spre colectivă!

NICOLAE COMANICI

Față-n față

Cît de rodnică este munca unită făcută pe tarlale mari, cu ajutorul mijloacelor mecanizate, față de munca făcută de unul singur pe bucăți de teren mici, răzlețe și cu unelte simple, se poate vedea și din graficul de mai sus, care reprezintă producția medie la ha la principalele culturi agricole obținută anul trecut de gospodăriile colective și de țăranii muncitori cu gospodăria individuală din raionul Slobozia.

Mari posibilități de sporire a rodniciei pămîntului

500 kg de grîu, 850 kg de porumb, 400 kg de floarea-soarelui, 300 kg de bumbac în medie la hectar. Cu atît au obținut în ultimii ani colectiviștii din raza punctului nostru agricol, mai mult decît țăranii muncitori individuali din partea locului. Aceste cifre vorbesc de la sine despre marile posibilități pe care le au colectiviștii de a spori rodnicia pămîntului.

Iată, pe scurt, cum au aplicat recomandările agrotehnice membrii celor trei gospodării colective din comunele Mărculești, Cosîmbești și Gimbășani, situate în raza punctului nostru agricol. Incă din anul trecut, la gospodăriile agricole colective din Mărculești și Gimbășani s-a introdus un asolament de cîmp pe o durată de 8 ani. In felul acesta, colectiviștii pot folosi mult mai rațional terenurile gospodăriei, pot însămînța culturile după cele mai bune plante premergătoare. Așa, de pildă, în toamna trecută ei au însămînțat grîul după mazăre, fasole și borceag. Plantele au răsărit uniform și s-au dezvoltat bine, intrînd în iarnă viguroase. Acum, în primăvară, semănăturile cresc văzînd cu ochii, promițînd rod bogat.

Spre deosebire de colectiviști, țăranii muncitori individuali, avînd suprafețe mici și răzlețe, nu pot cultiva decît cîteva culturi și, ca atare, nu le pot rîndui pe aceeași suprafață după regulile științifice. De obicei, țăranii muncitori individuali din partea locului folosesc un sistem bienal de cultură și anume: porumbul, grîul. Din această cauză, în anii cînd porumbul întîrzie în vegetație, grîul este însămînțat tîrziu și nu poate înfrăți suficient înainte de venirea gerurilor. Semănătura iese slăbită din iarnă, iar uneori chiar compromisă. Așa s-au petrecut lucrurile și în această primăvară în comunele din raza punctului nostru, unde au trebuit să fie întoarse peste 200 ha semănate cu grîu ale țăranilor muncitori individuali.

Dar rotația rațională a culturilor nu este singura metodă agrotehnică pe care o aplică colectiviștii de la noi. Pentru ei a devenit o obișnuință folosirea celor mai bune soiuri de semințe, din care unele produse chiar în gospodărie, semănatul păioaselor în rînduri încrucișate și în rînduri dese, al prășitoarelor în cuiburi așezate în pătrat, polenizarea suplimentară, dezmiriștitul, executarea ogoarelor adînci de toamnă și altele. Astfel, cele trei gospodării colective au însămînțat în primăvara acestui an aproape 200 ha cu porumb hibrid, iar pe alte 95 ha vor produce sămînță hibridă, prin încrucișarea soiurilor I.C.A.R. 54 și romînesc de Studina. Porumbul a fost semănat pe o suprafață de peste 550 ha în cuiburi așezate în pătrat, ceea ce va permite colectiviștilor să facă prășitul mecanic în ambele direcții de cel puțin trei ori.

Aplicarea acestor metode agrotehnice înaintate este aproape cu neputință în mica gospodărie individuală, datorită în cea mai mare măsură faptului că terenurile sînt răzlețite. Acest lucru e ilustrat de faptul că în sectorul individual nu s-a putut aplica în acest an semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat decît pe o suprafață de 20 ha.

Spre deosebire de țăranii muncitori individuali, colectiviștii au posibilitate, datorită muncii în comun și a mijloacelor care le stau la îndemînă, să execute pe mari suprafețe lucrări hidroameliorative, cum sînt amenajarea de terenuri pentru culturi irigate, desecări, plantarea de perdele de protecție etc. Membrii celor 3 gospodării colective situate în raza punctului nostru au amenajat pentru cultura orezului o suprafață de peste 40 ha, iar pentru cultura legumelor irigate, aproape 20 ha.

Dîndu-și seama că numai în marea gospodărie socialistă au putința să aplice nelimitat măsurile recomandate de știința agrotehnică și să smulgă astfel pămîntului roade cît mai bogate, tot mai mulți țărani muncitori se îndreaptă cu încredere spre gospodăriile colective și întovărășirile agricole.

Ing. agr. GH. FLORESCU
șeful punctului agricol Mărculești

ÎN VIZITĂ

„Ochii văd, inima crede" — spune o vorbă înțeleaptă rămasă din bătrîni. Chiar așa-i. Din cele auzite, omul crede puține. Dar cînd vede el, cu ochii lui, că pămîntu-i negru — bunăoară — apoi poate să-i șoptească oricine la ureche că e alb — și tot nu crede. El pe-a lui o ține: ce văd ochii, sfînt rămîne.

Așa stînd lucrurile, te poftesc, iubite cititor, în vizită. Pe tine, individual din Măgura sau din Cioceni, la un colectivist. Iar tu, colectivist din Ceacu ori de la Ciorani, urmează-mă în casa unui individual. La tine, individualul va vedea cum trăiesc colectiviștii. Iar la el, ai să-l ajuți în dezlegarea cîtorva probleme care-l mai frămîntă încă și-l mai fac să șovăie. Așadar, să pornim.

La un colectivist..

Ion Ștefan îi zice. Nu-i ales. Am fi putut să mergem tot atît de bine la Dumitru Barbu sau Vasile Pricop, la Ștefan Tudora ori la Sandu Trandafir, la Florea Munteanu sau la orișicare dintre cei 140 de colectiviști cîți sînt în Bucu. Dar fiindcă ne-am oprit la poarta casei lui Ion Ștefan, aș zice să intrăm. E nouă casa. Și împrejmuirea, bineînțeles. E una dintre cele 23 de case noi ale colectiviștilor. Vezi cît de bine-i împărțită curtea? Ici, livadă, colo, flori și zarzavat, mai într-o parte, porumbar cu peste 2.000 kg de porumb pe care îl mai are, dincolo, hambarul doldora de grîu, în fund, saiaua unde-și ține cele 8 oițe, mai la stînga, adăpostul pentru vacă, iar alături, cocina cu godăcii.

Și casa tot gospodărește-i împărțită: un antreu, bucătărie și trei cămăruțe. Pentru el, pentru femeia lui, Anica, și pentru Nelușa — prea destule. Chiar și pentru cînd vor fi mai mulți au spațiu berechet. Prin camere, de toate: ici, mașina de cusut, colo, bufetul, încoace masa, scaunele, paturile, oglinda, iar mai într-o parte, șifonierul. Să-l deschidem: 7 rochii noi și un taior ale Anichii, trei costume ale lui Ion. In cealaltă parte — rufăria. Bineînțeles, că numai hainele de vară sînt în șifonier, că cele groase stau de mult în ladă, la păstrare.

Vrei să știi de unde-s scoarțele de pe pereți, covorul de pe pat și preșurile de pe dușumele? Le-a făcut Anica. Harnică femeie. Nu lipsește cît îi vara de la colectivă. Zile-muncă face mai cît omul ei. Dar și Ion o prețuiește. Și-a dorit femeia cizmulițe? I-a luat. A vrut pantofi cu crep? I-a cumpărat. Ciorapi de nylon? Tot așa. Că nici ea n-a zis nu în ziua cînd s-a dus Ion să-și cumpere o bicicletă. Și n-o să zică nu nici mai spre toamnă, cînd o fi să-și ia și ei un aparat de radio.

...și la un individual

Nimeni n-ar putea susține că țăranul muncitor Ion Burlacu n-are după ce bea apă. Dimpotrivă. Are. Insă nici că huzurește nu se poate spune. De pe cele 5 hectare ale lui, strînge ceva bucate, însă nici într-un an pe măsura trebuințelor. Pămîntul și-l lucrează așa cum a apucat din bătrîni. Cu uneltele pe care le are. Se izbește omul de multe greutăți. Nu totdeauna reușește să facă lucrările agricole la vreme, deși muncesc cît doi. De ce? Pentru că ogoarele sînt răzlețite, departe unul de altul, și nu prea rodnice. Orică s-ar strădui să le lucreze așa cum scrie la carte, n-ar izbuti.

Ion Burlacu, după cum am aflat, seamănă an de an pe pămîntul ce-l are doar cîteva culturi: grîu, porumb, ovăz și uneori și ceva floarea-soarelui. Pentru mai multe nici n-ar avea loc. Tocmai de aceea toamna, în hambarul lui, rămîne loc destul. Acum, Ion Burlacu mai are în magazie vreo 8 saci de porumb și 2-3 duble de făină. Iar nutreț pentru vite, mai de loc.

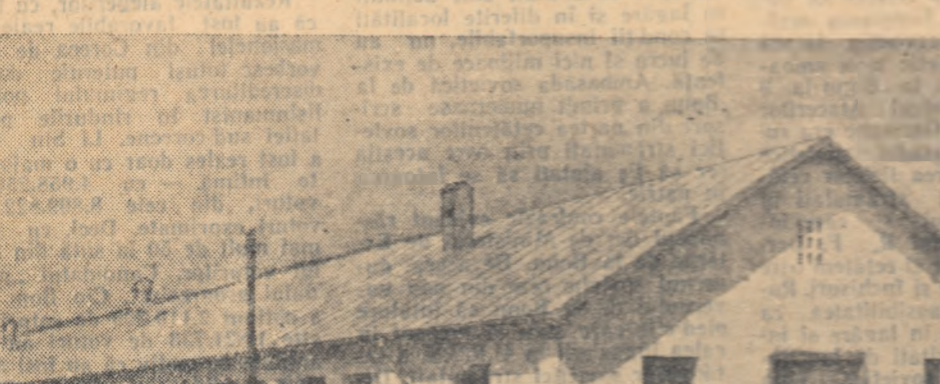
S-a încumetat Ion Burlacu mai anțărț să-și facă casă nouă, că cea veche stă să se dărîme. N-ar fi vrut să fie mai prejos decît unii colectiviști. Dar în doi ani abia și-a ridicat pereții și i-a pus acoperișul. Iar mai spre toamna anului trecut, a izbutit, cu chiu, cu vai, să termine o cameră. Atît. Pe cealaltă mai tîrziu.

★

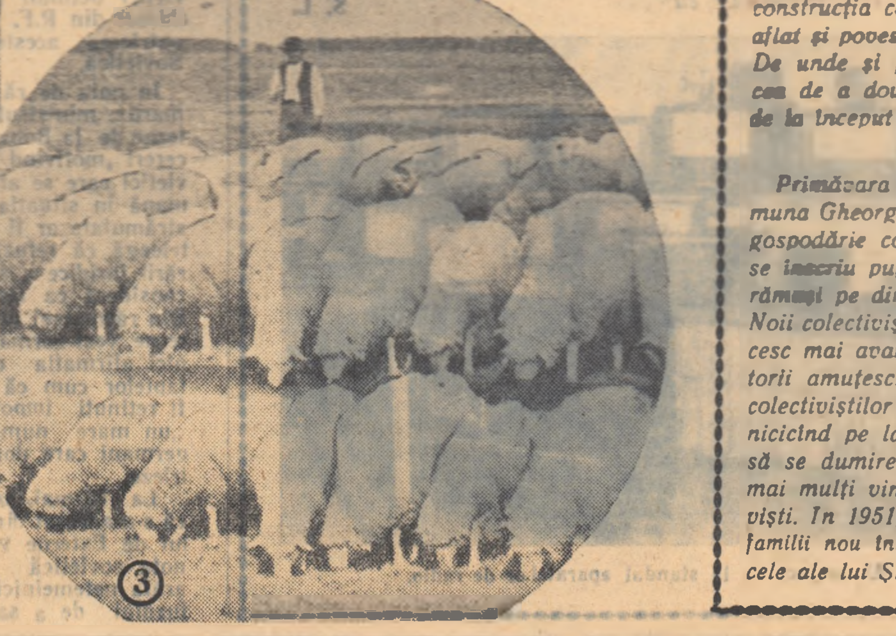
Am stat de vorbă la plecare cu nevasta lui Burlacu despre toate. Și mi-a spus așa: păi, mi se pare mie că tot mai bine-i în colectivă. De, să mai vorbesc cu omul meu și poate că ne-om hotărî să facem cerere. La care i-am răspuns: ar cam fi vremea. Sînteți așteptați.

NICOARA COSASU

INTR-O COLECTIVĂ FRUNTAȘĂ

In urmă cu aproape 6 ani, 45 de familii de țărani muncitori din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, și-au unit de bună voie cele 360 ha de teren arabil și principalul inventar agricol întemeind gospodăria colectivă „Maxim Gorki". Prin munca însuflețită a colectiviștilor și cu sprijinul permanent al organelor de partid și de stat, avuția obștească a acestei gospodării a crescut an de an și o dată cu aceasta s-a îmbunătățit simțitor și traiul colectiviștilor.

Cele 326 de familii, cît numără astăzi gospodăria colectivă „Maxim Gorki", se mîndresc cu numeroasele construcții obștești ridicate, cu fermele de creștere a porcilor, oilor și păsărilor, cu grădina și livada, care le aduc venituri însemnate.

Iată în fotografia nr. 1 magazia de cereale, una din cele mai mari construcții ale gospodăriei. In clișeul nr. 2: una din zecile de case noi ale colectiviștilor din comuna Gheorghe Lazăr. In fotografia nr. 3: turma de oi a gospodăriei colective.

POVESTEA A DOUĂ CASE

Un colectivist și-a construit casă nouă!

S-a însurat în toamnă, a muncit cot la cot cu nevasta pînă în cealaltă toamnă și, cu ce-au primit pentru zilele-muncă, și-au ridicat, pe ulița mare a comunei Gheorghe Lazăr, o căsuță de mai mare dragul.

Foarte bine — veți spune dumneavoastră. S-o stăpînească sănătoși. Dar ce-ai aflat deosebit în asta? In anii din urmă, mii de colectiviști — de la un capăt la celălalt al țării — și-au construit case noi. E cu atît mai firesc, deci, ca doi tineri însurăței să-și dureze un cămin al lor.

De bună seamă, aveți toată dreptatea. Și poate că niciodată întîmplarea ce urmează n-ar fi fost povestită, de nu m-aș fi nimerit oaspe al tînărului colectivist atunci cînd a înălțat căpriorii casei. După cum se obișnuiește, gazda a făcut o petrecere, la care a poftit neamurile și pe toți cei ce-au dat o mînă de ajutor la construcția cea nouă. Atunci am aflat și povestea celor două case. De unde și pînă unde s-a ivit cea de a doua? Stați, s-o luăm de la început și veți afla.

★

Primăvara anului 1950. In comuna Gheorghe Lazăr, ia ființă o gospodărie colectivă. La început erau puțini. Unii dintre cei rămași pe dinafară îi iau în rîs. Noii colectiviști tac, însă, și muncesc mai avan. In toamnă, bîrfitorii amuțesc. Recoltă ca cea a colectiviștilor nu se mai pomenise nicicînd pe la ei. Incep oamenii să se dumirească. Din ce în ce mai mulți vin alături de colectiviști. In 1951, printre cele 30 de familii nou înscrise, se numără și cele ale lui Ștefan Simionescu și Ion Negoiță. Muncesc laolaltă cu copiii. Constantin, feciorul cel mare al lui Simionescu, se nimerește în aceeași brigadă cu Emilia, fata lui Negoiță. Tinerii se îndrăgesc. Curînd băiatul trebui să plece la armată. Nu-i nimic, fata îl va aștepta, să n-aibă el nici o grijă.

Cînd se întoarce de la cătănie, Constantin aproape să nu mai recunoască colectiva. Număra acum 327 de familii, mai mult de jumătate din comună. Construcții noi ridicate, sute de oi, zeci de vaci, scroafe, baltă de pește bine amenajată, mă rog, chiverniseală nu glumă.

Și cei doi tineri colectiviști fac nunta. Deocamdată, stau la părinții fetei. Dar gîndul le e să-și facă o casă a lor. Muncesc cu hărnicie un an. Fac 440 de zile-muncă, pentru care primesc aproape un vagon de cereale, deosebit de alte produse. De-acum pot începe. Vînd grîu la cooperativă: 40 de saci. Cumpără țiglă, dulapi, scînduri și căpriori. Mai vînd niște fasole și floarea-soarelui și-și cumpără grinzile, cuiele și geamurile. Autocamionul gospodăriei le transportă materialele în ogradă. Costică Radu, dulgherul colectivei, ridică lemnăria și învelește casa cu țiglă. Grigore Simionescu, tîmplaru, le face ușile, ferestrele, podeaua. Alți colectiviști pun și ei umărul. Să meargă treaba mai repede. In două luni, casa-i gata pînă la căpriori...

...Și-acum, cei ce munciseră închinau în sănătatea tinerilor proprietari. Le urau să-și cumpere cît mai curînd mobilă nouă, aparat de radio și... pătuț pentru copilul ce va veni curînd pe lume.

Numai Ștefan Simionescu, tatăl băiatului, stătea pe gînduri, în capătul mesei.

— Măi tătuță — îi strigă vesel feciorul — da' pe unde te afli? Matale nu închini un păhărel în cinstea noastră?

Bătrînul tresări și se ridică în picioare.

— Cu sănătate și noroc să fie, băiatule.

Și după ce dădu vinul pe gît, se așeză la loc.

— Vezi dumneata — mi se adresă el — mă întrebă feciorumeu la ce mă gîndeam adineauri. Mi-am adus aminte de ziua cînd am ridicat și eu căpriorii la casa mea. Să fie vreo 30 de ani de atunci. Abia mă însurasem. Am vîndut calul, o scroafă, niste lăicere și-am ridicat casa pînă-n căpriori. Mai departe, în anul ăla, n-am mai mers. Abia în al treilea an am învelit-o cu stuf și-am terminat o cameră. Cea dinspre austru. Camera dinspre crivăț și cele două săli, le-am terminat după 15 ani. Așa cum auzi: 15 ani. In răstimp, am stat cu toți 4 copii într-o singură cameră. Abia cînd am intrat în colectivă i-am făcut podul și-am învelit-o cu țiglă.

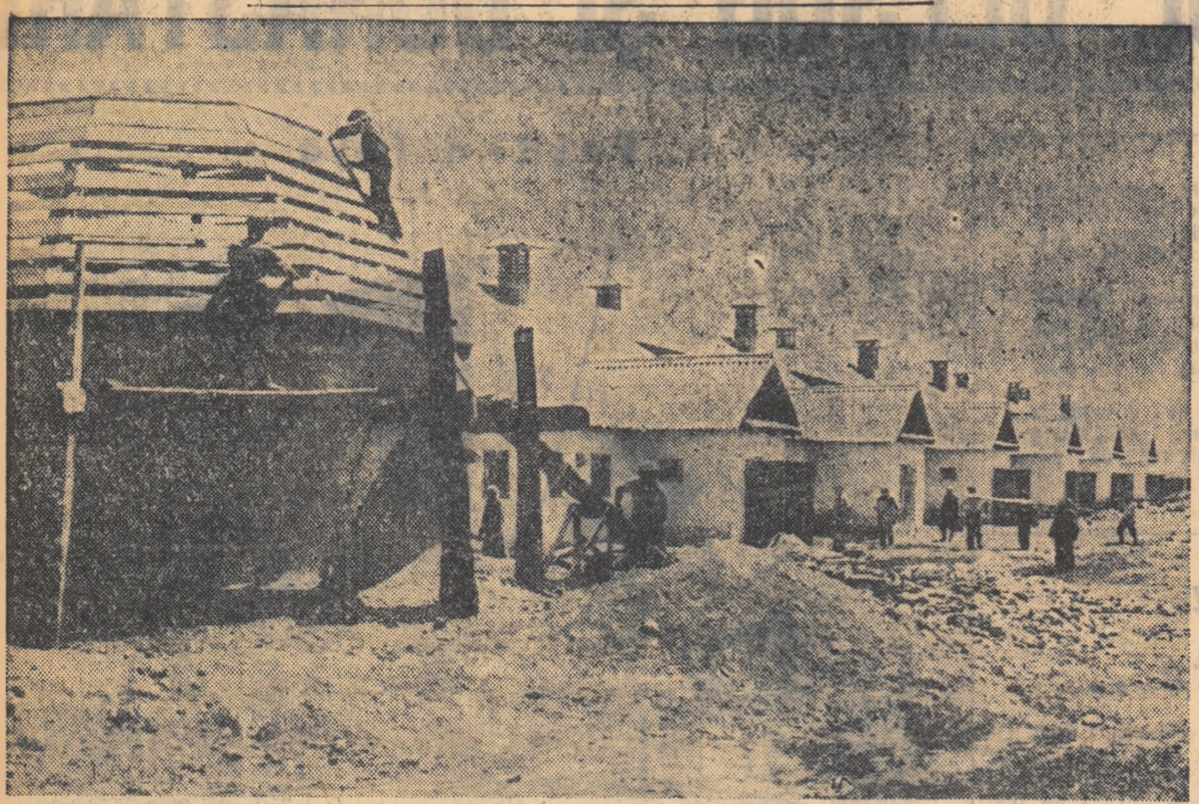
Și mă uit acum la feciorul ăsta al meu. Două perechi de brațe în colectivă. Și numai din munca lor își ridică într-un singur an mîndrețe de casă. E ceva și-n povestea asta, ai? Și acum, să mai ciocnim cîte-un pahar, că-i fain vinul.

★

In comuna Gheorghe Lazăr, încă un colectivist și-a construit o casă nouă.

S. LEONARD

DIN AGRICULTURA U.R.S.S.

Colhozul „Djani-Djildz" din R.S.S. Kirghiză este azi un colhoz milionar. Din veniturile obţinute, colhozul investeşte sume mari pentru construcţii. Paralel cu casele de locuit, în colhoz s-au înălţat în ultimul timp un nou local pentru şcoală, un club, o clădire pentru staţia de radioamplificare, o creşă, o centrală electrică şi a fost amenajat un stadion. In cadrul gospodăriei obşteşti, s-au construit un adăpost pentru porci, un grajd pentru vaci şi silozuri pentru păstrarea legumelor.

In fotografie: construcţia noului grajd pentru vite este pe terminate.

Colhozul milionar

V. NIKITIN

De obicei, cînd cineva vrea să sublinieze realizările unui colhoz fruntaş, el spune despre acesta: „Este un colhoz milionar"-şi fiecăruia îi este clar faptul că-i vorba despre o gospodărie bogată, prosperă.

Totuşi, pentru artelul agricol „Lenin", raionul Lenin, regiunea Moscova, această definiţie nu este completă, ea nu poate să oglindească toate succesele sale. Mari venituri s-au obţinut în sectorul culturii plantelor de cîmp şi cel al creşterii animalelor. Venitul total al colhozului în anul 1955 a atins suma de 5.500.000 de ruble.

Acest colhoz este o gospodărie cu multe ramuri de producţie. Totuşi, nu toate ramurile sale de producţie sînt la fel de dezvoltate. Vecinătatea cu Moscova a făcut ca acest artel agricol să acorde atenţie deosebită legumiculturii, creşterii animalelor şi pomiculturii.

In colhoz se cultivă cu cartofi şi legume o suprafaţă de 480 ha, ceea ce înseamnă aproape jumătate din terenul arabil. După cum se ştie, aceste culturi necesită mari cheltuieli de muncă manuală. Colhozul a reuşit să reducă volumul de muncă cheltuită în sectorul legumicol prin aplicarea metodei de semănat şi plantat a legumelor şi cartofilor în cuiburi aşezate în pătrat. Aceasta a permis să se mecanizeze complet lucrările de întreţinere a culturilor prăşitoare. Au fost mecanizate considerabil irigarea şi îngrăşarea suplimentară a legumelor. Colhozul „Lenin" este vestit prin fertilitatea ogoarelor sale. Oricum ar fi vara, răcoroasă sau călduroasă, ploioasă sau secetoasă, aici se reuşeşte să se obţină mari recolte. Aşa, de pildă, cu toate condiţiile atmosferice nefavorabile din anul 1955, s-au strîns recolte mari. S-au recoltat în medie cîte 206 chintale de legume şi cîte 550 chintale de varză la hectar.

Paralel cu cultura legumelor în cîmp, aici a fost organizată gospodăria de sere şi răsadniţe. Colhozul are o seră cu o suprafaţă de 996 m.p. şi 5.000 rame de seră. Răsadniţele satisfac pe deplin nevoile artelului agricol în ceea ce priveşte producerea răsadurilor necesare şi dau anual zeci de tone de legume, pe care colhozul le vinde la Moscova.

Valorificarea cartofilor şi legumelor a adus colhozului anul trecut un venit de aproape 2.000.000 de ruble.

Cu foarte multă chibzuinţă a fost organizat în colhoz sectorul pomicol, care acoperă o suprafaţă de 212 hectare.

Prin alegerea potrivită a diferitelor specii de pomi fructiferi şi aplicarea tuturor regulilor agrotehnice, se reuşeşte să se asigure în cursul verii obţinerea unor mari cantităţi de fructe. În grădinile de pomi fructiferi cresc meri, peri, vişini, coacăzi, agrişi, fragi.

Inaintea altor fructe se coc fragii, după care coacăzele şi vişinele. Apoi, dau fructe soiurile precoce de meri etc. In acest fel, din primele zile ale verii şi pînă toamna tîrziu, colhozul trimite la Moscova mari cantităţi de fructe. In tot timpul verii, în casa de bani a colhozului intră mari sume de bani.

Condiţiile locale ale colhozului „Lenin" erau foarte puţin favorabile dezvoltării sectorului creşterii animalelor. Fîneţele şi păşunile ocupă aici o suprafaţă de 170 de hectare, iar cireada de vite din artel nu este mică — 470 capete de vite cornute, dintre care 240 de vaci. In afară de aceasta, colhozul are porci şi oi. Suprafaţa de fîneţe şi păşuni mai sus menţionată nu asigură furajele necesare întregului efectiv de vite. Conducerea colhozului a găsit ieşirea din această situaţie. Colhozul a început să cultive pe scară largă plante furajere, iar în ultimii ani a extins suprafaţa însămînţată cu porumb. In timpul iernii, vacile primesc din abundenţă porumb însilozat, sfeclă şi alte furaje suculente, iar vara se foloseşte conveierul verde. Încă din primăvară animalele încep să fie hrănite suplimentar cu secară de toamnă. Apoi, ca hrană suplimentară, li se dau trifoi, diferite ierburi, iar după acestea, deşeuri legumicole.

Creînd o puternică bază furajeră, colhozul a obţinut o sporire însemnată a productivităţii animalelor. Aşa, de pildă, în anul agricol care a trecut, de la fiecare vacă furajată s-a obţinut în medie o cantitate de 3645 litri de lapte. In anul 1955, sectorul creşterii animalelor a adus colhozului un venit de peste 2.500.000 de ruble.

Veniturile mari realizate au asigurat o plată bună a muncii colhoznicilor. Anul trecut, valoarea zilei-muncă exprimată în bani a fost de peste 20 de ruble.

In colhoz se desfăşoară mari lucrări de construcţie. Se construiesc noi adăposturi tip pentru animale, depozite pentru cartofi, legume şi plante de siloz. Mari fonduri se cheltuiesc pentru satisfacerea nevoilor culturale ale colhoznicilor. Aşa, de pildă, au fost construite două minunate case de cultură ce pot fi demne de invidiat de către locuitorii oricărui oraş.

Pe teritoriul colhozului se găsesc trei şcoli. Şi, cu toate că Moscova este foarte aproape, rareori se întîmplă ca vreunul din tinerii şi tinerele care termină şcoala să plece să lucreze în oraş. Cei mai mulţi tineri rămîn în locurile natale. Nu degeaba organizaţia comsomolistă a colhozului are în rîndurile ei peste 100 de membri.

In colhoz s-a stabilit o regulă importantă şi anume: oamenii să nu se mulţumească cu cele realizate, ci să meargă mereu înainte, să obţină noi succese. Iată pentru ce membrii artelului agricol au hotărît să obţină în acest an de la fiecare vacă furajată o producţie de lapte de 4.000 de litri şi creşterea producţiei la hectar la toate culturile agricole. Veniturile colhozului vor creşte în acest an cu peste 500.000 de ruble.

Acum, membrii artelului agricol „Lenin" se străduiesc să folosească toate rezervele producţiei colhoznice, să reducă la maximum cheltuielile la unitatea de produs. Ei sînt foarte harnici şi pricepuţi. Iată pentru ce artelul lor sporeşte an de an veniturile sale, asigură colhoznicilor o viaţă îmbelşugată.

Primul ministru francez a părăsit Moscova

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 20 mai ora 10,25, ora Moscovei, Guy Mollet, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Franceze, care a vizitat Uniunea Sovietică la invitaţia guvernului sovietic, a părăsit Moscova plecînd la Paris. Pe aerodromul Vnukovo, pavoazat cu drapele de stat ale Republicii Franceze şi Uniunii Sovietice, Guy Mollet a fost condus de N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, V. V. Matkevici, de miniştri ai U.R.S.S. şi de alte persoane oficiale, precum şi de reprezentanţi ai presei sovietice şi străine.

Guy Mollet a fost condus de asemenea de Maurice Dejean, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Franceze în U.R.S.S., de membri ai ambasadei şi de şefi ai reprezentanţelor diplomatice, acreditaţi în U.R.S.S.

La aeroport a fost aliniată o gardă de onoare şi au fost intonate imnurile de stat ale Republicii Franceze şi Uniunii Sovietice.

Inainte de a urca în avion, Guy Mollet a rostit în faţa microfonului o cuvîntare.

Sosirea la Paris a primului ministru francez

PARIS 20 (Agerpres). — După cum relatează agenţia France Presse, primul ministru al Franţei, Guy Mollet, s-a întors după amiaza zilei de 20 mai la Paris venind de la Moscova. Vorbind corespondenţilor de presă, premierul francez a spus: „Pesimiştii care preziceau că convorbirile franco-sovietice nu vor avea rezultate concrete, vor fi din fericire dezamăgiţi.

Prietenii mei şi cu mine, a adăugat Guy Mollet, ne-am convins că asemenea convorbiri contribuie la risipirea atmosferei de neîncredere, care mai există încă dar care este pe cale de atenuare".

Ministrul de Externe francez vizitează Leningradul

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

In noaptea de 19 spre 20 mai, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franţei, şi persoanele care îl însoţesc au părăsit Moscova plecînd spre Leningrad.

La gara Leningrad, ministrul Afacerilor Externe al Franţei a fost condus de A. A. Gromîko şi N. T. Fedorenko, locţiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., de N. I. Bobrovnikov, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc Moscova, de deputaţi ai oamenilor muncii şi de alte personalităţi oficiale sovietice.

Au mai fost de faţă Maurice Dejean, ambasadorul Franţei în U.R.S.S., funcţionarii Ambasadei, ziarişti sovietici şi străini.

Christian Pineau este însoţit în călătoria sa de S. A. Vinogradov, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Franţa, şi de A. A. Arutiunian, şeful Secţiei I pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La 20 mai Christian Pineau cu soţia şi persoanele care-l însoţesc au sosit la Leningrad. In numele locuitorilor oraşului Leningrad oaspeţii francezi au fost salutaţi de Nikolai Smirnov, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc Leningrad, de deputaţi ai oamenilor muncii.

Incheierea tratativelor sovieto-franceze

Un nou succes pe calea realizării înţelegerii între popoare

La 19 mai s-au încheiat la Moscova tratativele purtate între conducătorii sovietici şi oaspeţii francezi în frunte cu primul ministru Guy Mollet şi ministrul de Externe Christian Pineau. La sfîrşitul acestor tratative, care s-au desfăşurat pe parcursul a cinci zile, a fost dată publicităţii o declaraţie comună, în care sînt consemnate rezultatele.

Citind acest document oamenii iubitori de pace din întreaga lume nu pot să nu încerce un puternic sentiment de satisfacţie. „Războiul rece" a primit un nou „duş cald", în ciuda presimţirilor triste semănate de presa ce slujeşte cercurile potrivnice realizării unei mai bune înţelegeri între U.R.S.S. şi Franţa, s-a creat un bun început pentru dezvoltarea şi îmbunătăţirea relaţiilor sovieto-franceze. In cursul tratativelor s-au dezbătut sincer şi deschis o serie de probleme de cea mai mare importanţă pentru viaţa celor două popoare şi pentru omenire ca: problema securităţii în Europa, problema dezarmării şi a ajutorului economic şi tehnic acordat ţărilor slab dezvoltate, situaţia din Orientul Apropiat şi Mijlociu şi Asia de sud-est, dezvoltarea relaţiilor comerciale sovieto-franceze, relaţiile culturale dintre U.R.S.S. şi Franţa, precum şi altele.

In cursul tratativelor, care au cuprins această sferă largă de probleme, cele două părţi au dovedit că sînt animate de dorinţa de a acţiona în vederea slăbirii încordării internaţionale şi au recunoscut că dezvoltarea şi îmbunătăţirea relaţiilor franco-sovietice în toate domeniile corespunde nu numai intereselor celor două popoare, dar constituie în acelaşi timp un aport însemnat la întărirea păcii şi securităţii generale. Din rezultatele tratativelor reiese limpede că Uniunea Sovietică şi Franţa sînt convinse că principala bază pentru coexistenţa paşnică şi colaborarea prietenească între state o constituie respectarea reciprocă a integrităţii şi suveranităţii teritoriale, neagresiunea şi neamestecul în treburile interne.

Aşa cum se desprinde din declaraţia comună semnată la Moscova, guvernele sovietic şi francez sînt hotărîte să rămînă credincioase principiilor Cartei O.N.U. şi să continuie colaborarea în interesul întăririi păcii generale. „Ele sînt convinse că datorită eforturilor lor, precum şi eforturilor altor guverne însufleţite de aceeaşi voinţă de pace, încrederea internaţională va fi stabilită, se va pune definitiv capăt războiului rece, cursa înarmărilor va înceta şi astfel popoarele vor fi eliberate de primejdia unui nou război".

Desigur noi am fi dat dovadă de nerealism dacă ne-am fi aşteptat ca scurtele tratative purtate la Moscova să aducă rezolvarea imediată a importantelor probleme dezbătute. Cu toţii înţelegem că pentru soluţionarea litigiilor internaţionale existente sînt necesare a fi create anumite condiţii, printre care se numără: restabilirea încrederii între popoare, clarificarea punctelor de vedere şi mult spirit şi dorinţă de înţelegere. Tocmai la crearea acestor condiţii au contribuit în mare măsură tratativele sovieto-franceze. „Astăzi barierele care ne despărţeau încep să dispară", recunoştea Guy Mollet în cuvîntarea sa radio-televizată din seara zilei de 19 mai. Şi aceasta, recunoaştem şi noi, este un lucru foarte important. O dată barierele înlăturate lucrurile devin mai limpezi. Chiar dacă metodele concepute de părţi pentru soluţionarea problemelor nu sînt aceleaşi, înţelegerea este pe deplin realizabilă cînd scopurile sînt aceleaşi.

Rezultatele tratativelor sovieto-franceze deschid noi posibilităţi înţelegerii scopurilor urmărite atît de politica externă sovietică cît şi de politica externă franceză. Aşa cum se subliniază în declaraţia comună, guvernele sovietic şi francez sînt de acord cu importanţa şi necesitatea rezolvării unor astfel de probleme cum sînt: securitatea europeană, dezarmarea, interzicerea armei nucleare, folosirea energiei nucleare în scopuri paşnice, ajutorarea prin intermediul O.N.U. a ţărilor slab dezvoltate, lărgirea relaţiilor comerciale sovieto-franceze.

In ceea ce priveşte dezvoltarea relaţiilor culturale şi comerciale sovieto-franceze se poate afirma că s-au realizat în urma tratativelor lucruri deosebit de importante. In ce priveşte legăturile culturale dintre U.R.S.S. şi Franţa în anexa la declaraţia comună se prevede un vast program de lărgire a lor. In ce priveşte dezvoltarea legăturilor comerciale dintre Franţa şi U.R.S.S., după cum se arată în declaraţia franco-sovietică, reprezentanţii U.R.S.S. au subliniat în cadrul tratativelor că fără restricţii şi discriminări în comerţ, Uniunea Sovietică şi-ar putea spori considerabil cumpărăturile de mărfuri franceze şi respectiv vînzarea de mărfuri sovietice în Franţa. După cum arătau conducătorii sovietici s-ar putea realiza ca peste trei ani schimbul de mărfuri dintre U.R.S.S. şi Franţa să crească de aproximativ trei-patru ori în comparaţie cu anul 1955. S-a şi convenit de cele două părţi ca tratative pentru încheierea acordului comercial pe termen lung, care să prevadă sporirea considerabilă a livrărilor de mărfuri dintre U.R.S.S. şi Franţa, să înceapă la Paris în septembrie anul acesta.

Rezultatele pozitive cu care s-au încheiat tratativele de la Moscova au fost salutate călduros de poporul sovietic şi poporul francez, între care există o veche prietenie şi pe care le leagă o comunitate de interese. De altfel întreaga opinie publică mondială a primit cu bucurie vestea încheierii cu succes a tratativelor de la Moscova, apreciind acest fapt ca o nouă contribuţie la dezvoltarea continuă a colaborării internaţionale, la lichidarea politicii de blocuri ostile şi la asigurarea păcii în lume.

NAUFRAGIAT

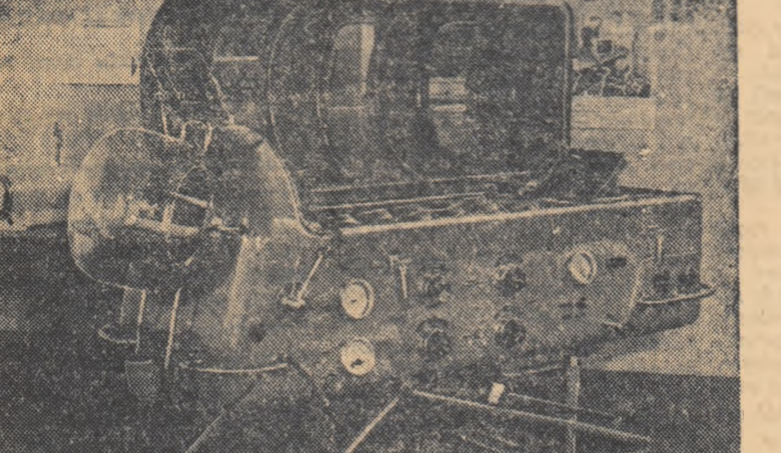
Succesele înregistrate în ultimul timp de mişcarea mondială pentru pace şi de politica externă sovietică au însemnat totodată grele lovituri date politicii „războiului rece".

Războiul rece: Singura speranţă de salvare mi-a rămas tot la „barca" N.A.T.O.-ului. Nu ştiu însă cum va putea tăia asemenea valuri, ca să ajungă la mine.

O expoziţie interesantă şi instructivă

De cîteva zile, s-a deschis în parcul „I.V. Stalin" din Capitală, o expoziţie deosebit de interesantă. Este vorba de expoziţia „Mecanica, medicina şi electrotehnica Republicii Democrate Germane".

Plămînul de oţel.

In pavilionul cel mare din parc, peste 1.000 de exponate — produse ale industriei Germaniei democrate — sînt admirate zilnic de mii şi mii de vizitatori. Intrebărilor puse de public le răspund cu multă competenţă inginerii şi tehnicienii din grupul de specialişti germani.

De la intrarea în hala cea mare a expoziţiei, privirile îţi sînt atrase de standurile firmei „Elektrotechnik". Sînt expuse aci cele mai noi tipuri de grupuri electrogene „Diesel" mobile şi staţionare, aparate de joasă tensiune, transformatori, reductori, generatoare trifazice de tensiune constantă etc. Deosebit de interesantă este staţia de radio-telefonie, care în agricultură, în construcţii, pe locomotive sau pe maşinile salvării asigură legătura permanentă cu centrul respectiv.

In faţa exponatelor firmei de faimă mondială „Karl Zeiss" Iena, vizitatorii se opresc îndelung. Sînt admirate îndeosebi aparatele de măsurat pentru mecanica de precizie, care asigură o exactitate pînă la o zecime de micron.

Atrag, de asemenea, atenţia microscopul pentru microproiecţie, lanametrul (microscopul pentru cercetarea fibrelor textile), aparate şi instrumente oftalmologice, ultimele tipuri de aparate fotografice, precum şi prototipul primului teodolit cu oglinzi în loc de lentile. Este interesant de arătat că un asemenea aparat poate înregistra o diferenţă de maximum un centimetru pe distanţa de 1 kilometru.

Standul tehnicii medicale este deosebit de interesant. Cele mai perfecţionate instrumente şi aparate, de dimensiuni minuscule, se învecinează cu masivul plămîn de oţel şi cu cabinetul dentar ultramodern, prevăzut cu instalaţie de raze Roentgen.

La orice oră din zi, în faţa standurilor cu aparate de radio şi electrocasnice, domneşte o animaţie deosebită. Aci, pe lîngă elegantele aparate de televiziune, sînt expuse cele mai noi tipuri de aparate de radio. Dimensiunile? Cele mai variate, începînd de la radio-urile cu baterie uscată format poşetă sau „Spatz", ambele portative, apoi „Grünau" cu o singură lampă, „Violeta", „Olympia", şi pînă la impozantul radio-mobilă „Tannhäuser". Acesta din urmă este prevăzut cu picap, magnetofon, discotecă şi bar.

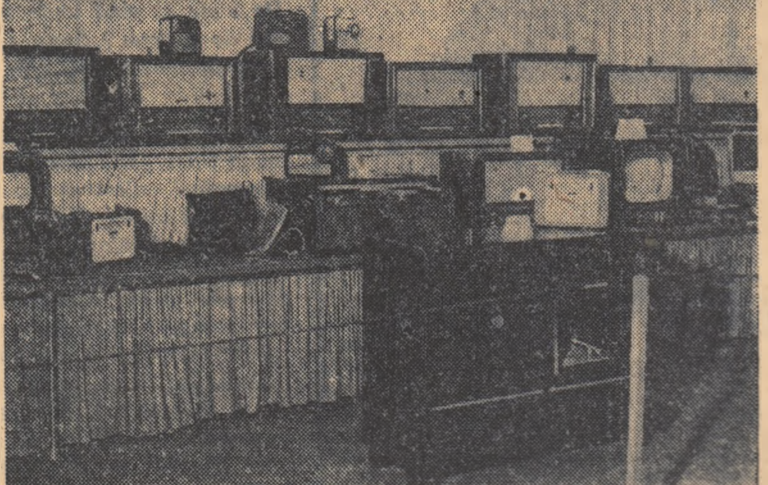
Gama produselor electrocasnice este, de asemenea, deosebit de variată. Maşini de călcat electrice de toate dimensiunile în poşete de material plastic, maşini de gătit, ventilatoare combinate, cu aer cald şi rece, radiatoare cu lămpi infraroşii.

Cloşcă artificială, aşa se numeşte o interesantă lampă cu radiaţii infraroşii care este utilizată pentru creşterea puilor după ce au ieşit din ouă.

In restul standurilor aşezate cu gust de-a lungul uriaşei hale, mai pot fi văzute produse de sticlă pentru laboratoare, aparate de măsurat meteorologice şi hidrologice, aparate ale tehnicii cinematografice etc.

Deosebit de caracterul ei instructiv, expoziţia „Mecanica, medicina şi electrotehnica Republicii Democrate Germane" reflectă marile succese dobîndite de ţara prietenă.

S. L.

Un aspect de la standul aparatelor de radio.

Pe teme externe

O chestiune care nu poate rămîne nerezolvată

Sînt cunoscute intervenţiile pe care guvernul U.R.S.S. le-a făcut pe lîngă guvernul R. F. Germane, pentru a obţine sprijinul acestuia în rezolvarea problemei repatrierii cetăţenilor sovietici aflaţi în Germania occidentală. In intervenţia făcută de guvernul sovietic prin ambasadorul U.R.S.S. la Bonn la 9 martie a.c., ministrul Afacerilor Externe al R.F. Germane era rugat să dea ambasadei sovietice sprijin în obţinerea listelor cetăţenilor sovietici strămutaţi în timpul războiului şi care locuiesc pe teritoriul R. F. Germane printre care şi cetăţeni care se află în lagăre şi închisori. Rugînd să se dea posibilitatea ca cetăţenii deţinuţi în lagăre şi închisori să fie vizitaţi de funcţionarii ambasadei sovietice, nota reprezentantului sovietic la Bonn ridica, totodată, problema eliberării tuturor cetăţenilor sovietici deţinuţi în lagăre şi închisori din R.F. Germană şi repatrierea acestora în Uniunea Sovietică.

In nota de răspuns de la 29 martie, ministrul Afacerilor Externe de la Bonn a refuzat aceste cereri, motivînd că cetăţenii sovietici care se află în R. F. Germană în situaţia de persoane strămutate ar fi lăsat să se înţeleagă că refuză folosirea apărării juridice a statului lor şi se consideră ca refugiaţi politici. Din răspunsul ministrului de Externe vest-german nu lipseşte nici afirmaţia care contravine faptelor cum că în U.R.S.S. ar fi reţinuţi împotriva voinţei lor „un mare număr" de cetăţeni germani care doresc să se repatrieze.

La 15 mai, ambasada sovietică s-a adresat din nou Ministerului de Externe vest-german. In nota sovietică de răspuns se arăta netemeinicia motivării refuzului de a satisface cererile îndreptăţite ale guvernului sovietic, precum şi faptul că poziţia guvernului vest-german contravine înţelegerii realizate cu prilejul vizitei cancelarului Adenauer la Moscova, în problema cetăţenilor sovietici strămutaţi cu forţa de hitlerişti. După cum se ştie, situaţia acestor cetăţeni este extrem de grea. Mulţi cetăţeni sovietici strămutaţi sînt deţinuţi în lagăre şi în diferite localităţi în condiţii insuportabile, nu au de lucru şi nici mijloace de existenţă. Ambasada sovietică de la Bonn a primit numeroase scrisori din partea cetăţenilor sovietici strămutaţi prin care aceştia cer să fie ajutaţi să se întoarcă în patrie.

Faptele contrazic evident răspunsul dat de Ministerul de Externe de la Bonn. De aceea, guvernul sovietic cere din nou guvernului de la Bonn să înlăture piedicile care stau în prezent în calea înapoierii în U.R.S.S. a cetăţenilor sovietici strămutaţi. Desigur că poziţia guvernului R.F. Germane în problema repatrierii cetăţenilor sovietici nu poate să nu stîrnească dezaprobarea opiniei publice. Felul în care Bonnul încearcă să se opună rezolvării acestei probleme nu este decît o manifestare a politicii dusă de guvernanţii vest-germani, politică potrivnică realizării înţelegerii între Răsărit şi Apus şi restaurării încrederii între popoare.

Rezultate semnificative

De curînd, au avut loc în Coreea de Sud alegeri prezidenţiale. Chiar dinainte de ţinerea alegerilor existau indicii că nemulţumirea crescîndă a populaţiei sud-coreene faţă de regimul lisînmanist va fi un obstacol puternic în calea realegerii în funcţia de preşedinte al Coreei de Sud a lui Li Sîn Man. Moartea subită a liderului „partidului democrat", Sin Ik Hi, principalul rival în alegeri al lui Li Sîn Man, a uşurat într-o oarecare măsură posibilităţile de realegere a acestuia din urmă. Condiţiile nou create prin moartea liderului opoziţiei, la care s-au adăugat teroarea şi măsurile poliţieneşti luate de Li Sîn Man pentru a forţa mîna alegătorilor, n-au putut să nu fie hotărîtoare pentru rezultatul scrutinului. Li Sîn Man a fost reales.

Rezultatele alegerilor, cu toate că au fost favorabile realegerii marionetei din Coreea de Sud, vorbesc totuşi puternic despre discreditarea regimului poliţist lisînmanist în rîndurile populaţiei sud-coreene. Li Sîn Man a fost reales doar cu o majoritate infimă — cu 4.958.250 de voturi, din cele 8.899.822 de voturi exprimate. Deci, cu ceva mai mult de 50 la sută din totalul voturilor. Candidatul „partidului progresist", Cio Bom Am, a obţinut 2.119.799 de voturi, iar alte 1.821.733 de voturi au fost anulate pe motiv că au fost acordate candidatului „democrat" decedat.

Realegerea lui Li Sîn Man n-a fost departe de înfrîngere. Dar dacă el a reuşit de bine de rău să se realeagă, confratele său de partid, candidat la postul de vicepreşedinte al Coreei de Sud, a fost înfrînt. In acest post a fost ales „candidatul" partidului democrat.

Dacă în condiţii de teroare regimul lisînmanist a primit o aşa de puternică lovitură, ne întrebăm pe bună dreptate ce s-ar întîmpla în cazul cînd populaţia Coreei de Sud ar avea posibilitatea să-şi exprime liber opiniile şi votul. Este lesne de înţeles că în asemenea condiţii Li Sîn Man şi clica lui ar zbura urgent pe urmele confraţilor lor din Taivan. In orice caz, alegerile prezidenţiale au fost un fapt care a creat dureri de cap nu numai clicii lisînmaniste, ci şi susţinătorilor ei din afară. Şi aceştia n-au putut să nu vadă din rezultatele alegerilor prezidenţiale cît de nepopular e regimul slujbaşilor intereselor imperialiste în Coreea de Sud.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".